

საქართველოს პარლამენტი.

სტენოგრაფიული ანგარიში

49 სსდომბა

პარასკევი, ოქტომბრის 18, 1918 წ. ტფილისი. სასახლე.

თავმჯდომარეობს საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარის ამხანაგი ექვთიმე თაყაიშვილი.

მდივნობს საქართველოს პარლამენტის მდივანი დავით ონიაშვილი. პრეზიდიუმში არიან: საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარის ამხანაგი აესკ ბარათაშვილი და მდივნის ამხანაგი იოსებ აბჯელია. კრება იწყება 11 საათსა და 5 წუთზე.

თავმჯდომარე. პარლამენტის სხდომა გახსნილი გახლავთ. მდივანი მოგახსენებთ დღიურ წესრიგს და განცხადებას.

სომხურ სახალხო ფრაქციის განცხადება.

მდივანი (კვიციანი): ამით ვაუწყებთ საქართველოს პარლამენტის პრეზიდიუმს, რომ საქართველოს პარლამენტში დააოსდა სომეხთა სახალხო პარტიის ფრაქცია, რომლის თავმჯდომარედ არჩეულია არშაკ ბარსუღანიანი. ხოლო მდივნად პავლე დოღუხანიანი.

საქართველოს პარლამენტის სომეხთა სახალხო პარტიის თავმჯდომარე არშაკ ბარსუღანიანი.

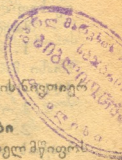
მდივანი პავლე დოღუხანიანი.

ცნობა კომისიებში გადასაცემ კანონ-პროექტის შესახებ

1. კანონ-პროექტი სპორტის გამოადის წესდებისა—ღვინისა, კაქისა, თბლისა და სხვა ბილდულობისაგან. გადაეცეს საფინანსო კომისიას

დღიური წესრიგი

1. საბოლოო ტექსტი სახალხო სკოლების მასწავლებლების მოვითიერ მდგომარეობის გაუმჯობესების კანონისა. მომხსენებელია პარლამენტის წევრი. შალვა ამირეჯიბი
- 2 საბოლოო ტექსტი ტფილისის უმაღლეს კურსებისთვის სახელ მწიფობა ხაზინიდან 5 000 მან. მიცემის კანონისა. მომხსენებელია პარლამენტის წევრი შალვა ამირეჯიბი.

3. კანონ-პროექტი ფოსტა ტელეგრაფის და ტელეფონის ქსელის გამრავლებისა.

მომხსენებელია პარლამენტის წევრი პეტრე ქავთარაძე.

4. კანონ პროექტი ახალ-წიგნთ საცავ სამკითხველოების გახსნის შესახებ.

მომხსენებელია პარლამენტის წევრი ლეო ნათაძე.

5. კანონ პროექტი ფინანსთა და ვაჭრობა მრეწველობის მინისტრის ცენტრალურ შტატებისა.

მომხსენებელია პარლამენტის წევრი იასონ ლორთქიფანიძე.

6. კანონ-პროექტი საბაჟო დაწესებულებებში საკანცელარიო გადასახადისა.

მომხსენებელია პარლამენტის წევრი დავით შარაშიძე.

7. კანონ-პროექტი შავი ქვის გადასახადის ტარიფის გადიდებისა მომხსენებელია პარლამენტის წევრი იასონ ლორთქიფანიძე.

8. კანონ-პროექტი შავი ქვის სანაპირო რკინის გზის დამთავრებისა.

მომხსენებელია პარლამენტის წევრი იოსებ გობეჩია.

9. კანონპროექტი მოკლე ვადიანი სესხის შესახებ.

მომხსენებელია პარლამენტის წევრი იასონ ლორთქიფანიძე.

10. დამოუკიდებელ ეროვნულ დემოკრატიულ ფრაქციის მთავრობისა და სახელმწიფო კონტროლიორისადმი შეკახვა 30 მილ. სალიკვიდაციო ფონდის შესახებ.

თავმჯდომარე. ამტკიცებთ დღიურ წესრიგს, ბატონებო თუ არა, წესრიგის წინააღმდეგი არაფერ არ არის, დღიური წესრიგი დამტკიცებული გახლავთ. პარლამენტის წევრი შალვა ამირეჯიბი.

საბოლოო ტექსტი თბილისის უმაღლეს კურსებისათვის სახელმწიფო ფოს ხაზინიდან 5000) მან. მიცემის კანონისა.

შალვა ამირეჯიბი. (კითხულობს) საბოლოო ტექსტი ტფილისის უმაღლეს კურსებისათვის სახელმწიფოს ხაზინიდან 50000 მ. მიცემის კანონისა.

მუხლი პირველი. მიეცეს ტფილისის ქალთა უმაღლეს კურსებს ორმოცდა ათი ათასი მანეთი (50.000 მან.) სახელმწიფო ხაზინის თავისუფალ თანხიდან 1917-1918 სამსწავლო წლის ხარჯების გასასწორებლათ.

აქ შევცვალეთ სიტყვა სამსწავლო, რომელიც ძველ ტექსტში იყო სიტყვით სასწავლო, სიტყვა თავისუფალი შევცვალეთ სიტყვით თავისუფადის.

მთელი მუხლი ასეა მიღებული.

1. მიეცეს ტფილისის ქალთა უმაღლეს კურსებს ორმოცდა ათი ათასი მან. (50.000 მან.) სახელმწიფო ხაზინის თავისუფალ თანხიდან 1917-1918 სამსწავლო წლის ხარჯების გასასწორებლად.

მეორე მუხლი (კითხულობს)

2. ეს კანონი ძალაში შედის დღიდან მისი მიღებისა ეროვნულ საბჭოს მიერ.

ჩვენ აქ სიტყვები ეროვნულ საბჭოს მიერ შევცვალეთ სიტყვებით: **პარლამენტის მიერ.** მუხლი ასეა მიღებული.

2 ეს კანონი ძალაში შედის დღიდან მისი მიღებისა პარლამენტის მიერ.

საბოლოო ტექსტი სახალხო სკოლების მასწავლებელთა ნივთიერ მდგომარეობის გაუმჯობესების კანონისა.

შალვა ამირეჯიბი.

პირველი მუხლი. (კითხულობს):

სახალხო სკოლის მასწავლებელს დაენიშნოს თვიურ ჯამაგირად ოთხასი მანეთი.

უცვლელად გახლავთ მიღებული.

მეორე მუხლი. (კითხულობს):

ამ კანონით გამოწვეული ხარჯის დასაფარავად ამა 1918 წლის სექტემბრის 1-დან წლის დამდეგამდე გაეხსნას განათლების სამინისტროს სახელმწიფო ბანკიდან კრედიტი ორი მილ. სამოცდა თერთმეტი ათას შეიდას სამოცი მანეთისა (2.071760 მ.).

ეს მუხლიც უცვლელად არის მიღებული.

კანონ-პროექტი ფოსტა-ტელეგრაფის და ტელეფონის ქსელის გამრავლებისა.

თავმჯდომარე. შემდეგი კანონ-პროექტის მომხსენებელი გახლავთ პარლამენტის წევრი პეტრე ქავთარაძე.

პეტრე ქავთარაძე (ალიონ.) ბატონებო! შინაგან საქმეთა მინისტრის წინადადება მთავრობისაგან მოწონებული გახლავთ. განზრახულია მკიდროთ დასახლებულ პუნქტების შეერთება ფოსტა-ტელეგრაფის საშუალებით სამაზრო და საგუბერნიო ცენტრებთან. თანახმად ამ კანონ-პროექტისა ფოსტა-ტელეგრაფისა და ტელეფონისათვის საჭირო ბოძები გაღებული უნდა იქნეს ადგილობრივ მცხოვრებლების მიერ უფასოდ, აგრეთვე მუშაობა ფოსტა-ტელეგრაფისა და ტელეფონის ქსელის მოწყობისათვის უნდა დაეფაროს ადგილობრივ მცხოვრებლებს, რასაკვირველია უფასოდ. ამ კანონის თანახმად გაღებული თანხა გადაეცეს ფოსტა-ტელეგრაფის ოლქის განკარგულებაში. აგრეთვე სხვა თანხა, რომელიც მუშაობის წარმოებისთვის ამ კანონ-პროექტით განზრახულია, უნდა გადაეცეს ფოსტა-ტელეგრაფის ოლქის განკარგულებაში. ეს მუშაობა განზრახულია შესრულდეს, განსაკუთრებულ ფოსტა-ტელეგრაფის გუნდის საშუალებით, მაგრამ იმ შემთხვევაში, თუ ეს გუნდი დაიშალა, უწყებას განზრახული აქვს, რომ იმავე ხარჯით მოწვეულ იქნეს დაქირავებულ მუშების ჯგუფები ამ მუშაობის საწარმოებლად საჭირო მასალა და იარაღი განზრახულია აღებული იქნეს ოლქის საწყობიდან. მეუთულების გაბმის დროს გამოყენებული იქნება არსებული ტელეფონის ბოძები. განხორციელება კანონ-პროექტისა უკვე დაწყებულია ოზურგეთის, ქუთაისის, სოხუმის თბილისის და დუშეთის, მაზრებში და აქ დახარჯულია ფული. თვით კანონ-პროექტი ასეთია:

კანონპროექტი საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორიაზე ფოსტა-ტელეგრაფის და ტელეფონის ქსელების გაერცვლების შესახებ.

1. დაარსებულ იქნას საქართველოს ყოველ სოფლის საზოგადოებაში ფოსტა-ტელეგრაფის და ტელეფონის განყოფილება.

2. დაევალოს სოფლის საზოგადოებებს უსასყიდლოდ დაამზადონ ადგილობრივად საჭირო ბოძები და ბიჯგები ალაგზე მიტანით და ორმოების გათხრით; აგრეთვე უსასყიდლოთ მისცენ ფოსტა-ტელეგრაფის საჭიროებისათვის ოთხ თვლიანი სახლი, გათბობა განათებით და დარაჯით სამი წლის ვადით; ფოსტა-ტელეგრაფის და ტელეფონის ბინის მოსაწყობად და ავეჯეულობის შესაძენად ერთდროულად გადაიხადონ 2500 მან., ხოლო ტელეფონით სარგებლობისათვის 500 მან. ყოველ წლიურად.

3. დაევალოს სასოფლო მილიციას ფოსტის გადატან-გადმოტანა.

4. გადაღებულ იქნას სახელმწიფო ხაზინიდან შინაგან საქმეთა მინისტრის განკარგულებაში ამ საქმის მოსაწყობად სამი წლის ვადით 178,6240 მან.

5. ამ კრედიტის საზღვრებში მიეცეს შინაგან საქმეთა მინისტრს უფლება ეძლევა შეიძინოს შესაფერი მასალა 936240 მან. ღირებული ფოსტა-ტელეგრაფის ოლქის საწყობიდან თანახმად წარმოადგენილი ნუსხისა.

6. გადაღებულ იქნას სახელმწიფო ხაზინიდან შინაგან საქმეთა მინისტრის განკარგულებაში 150000 მან. ამ კანონით ახლად დაარსებულ საფოსტო განყოფილებათა შტატების შესანახად 1918 წლის დამლემვამდე. აქ დართული აქვს კანონ პროექტს სამუშაოს აღწერა და თუ ვნებავთ ამ ნუსხას და სამუშაოს აღწერას წაგიკითხავთ.

თავმჯდომარე. სურს პარლამენტს წავიკითხო თუ არა? ვინც საჭიროდ რაცხს, რომ ნუსხა წაკითხული იქნეს, გათხოვთ ასწიოთ ხელი. მაშასადამე ნუსხა წაკითხული არ იქნება. ვის სურს სიტყვა კანონ-პროექტის შესახებ?

ივანე გობეჩია (სოც. რევ.) ფოსტა ტელეგრაფის და ტელეფონის ქსელების გავრცელება, რასაკვირველია საჭირო არის. ამის წინააღმდეგ არც ერთი მოქალაქე არ იქნება. ამ მხრივ მთელ კანონ-პროექტს თუ შევეყვებით-ზოგიერთ მუხლების უცვლელად მიღება შეიძლება, მაგალითად პირველი მუხლისა. (კითხულობს). . . . ამ მუხლს, რასაკვირველია, ყველა დაუჭირს მხარს, მაგრამ ამას ვერ ვიტყვივით ჩვენ მეორე მუხლის შესახებ, საჭიროება ფოსტა-ტელეგრაფისა და ტელეფონისა ნათელი არის, იმიტომ რომ ეს იქნება საშვალება სოფლის კულტურისა და მეურნეობის აყვავებისა და განვითარებისა, თუმცა შესაძლებელია ბევრი სხვა მოთხოვნილება ჰქონდეს ხალხს. ბევრი მოთხოვნილება იყოს დაუსყიდვადი, მაგრამ ჩვენ ერთი კალმის მოსმით ვერ შევძლებთ ყველა მოთხოვნილების დაკმაყოფილებას და თუ ჩვენ ამ კანონ-პროექტს სახელმწიფოებრივი თვალსაზრისით, შევხებით, თუკი ვალიარებთ, რომ მხოლოდ სახელმწიფოებრივი ინტერესი მოითხოვს ფოსტა-ტელეგრაფი და ტელეფონი გავრცელდეს და კარგად მოეწყოს მაშინ ლოლიკურად ისიც უნდა ვალიაროთ, რომ მთელი გადასახადი, მთელი ხარჯი, უნდა გაიღოს თვით სახელმწიფომ, ყოველმა მოქალაქემ. ეს ხარჯი არ უნდა დააწვეს კერძოთ რომელიმე კატეგორიას. აი, სწორედ ეს უნდა აღნიშნოთ, ამ კანონ-პროექტში, რომ საერთო სახელმწიფოებრივ ხარჯთან რთად, ამ ხარჯს იღეს სპეციალურად სხვა და სხვა სოფლის საზოგადოებანიც. შესაძლებელია ბოძები, ბურკები რამდენიმე ათასი მანეთი

დაუდეს ეს მაინც და მაინც დიდ თანხად არ მიგვაჩნია, მაგრამ უნდა მივიღოთ მხედველობაში რომ ყველა ეს ძვირად დაუჯდება სოფლის საზოგადოებას და თუ ეს ასეა, მაშინ უნდა ვაღიაროთ, რომ ჩვენ ზევინდან გვსურს დაბეგვროდ სოფლის საზოგადოება. ამ რიგად, თუ სახელმწიფოს ინტერესი მოითხოვს ამ კანონ-პროექტის გატარებას მაშინ ყოველმა მოქალაქემ თანაბრივ უნდა მიიღოს მონაწილეობა ამ ხარჯის გაღებაში.

შეიძლება მარტო ისე დავსვათ საკითხი, რომ ფოსტა-ტელეგრაფის და ტელეფონის დაარსებას მოითხოვს მხოლოდ სოფლის ინტერესი, სოფლის საზოგადოების მცხოვრებლების ინტერესი, მაშინ ხომ ეს მათი კერძო საქმე იქნება. და თუ ეს მათი კერძო საქმეა, მათ ექნებათ თავისი ორგანოები ყოველ მაზრაში. ეხლა თითქმის ყველგან არსებობს სამაზრო ერობები, ამის ინიციატივა ეკუთვნით მათ. მაგრამ, ჩემის აზრით, ჩვენ უნდა შევხედოთ სხვანაირად ამ საკითხს, ისე როგორც ადგილობრივი ინტერესი და აგრეთვე სახელმწიფოებრივი ინტერესი მოითხოვს, რომ ფოსტა-ტელეგრაფის განყოფილება და ტელეგრაფი დაარსებული იყოს. მაგრამ იმის გადაწყვეტა, რომ რაიმე ხარჯი უნდა გაიღოს ამ საქმისთვის სოფლის საზოგადოებამ, ჩემის აზრით ეს უნდა გადაეცეს სოფლის საზოგადოებას და მათ ეხლანდელ წარმომადგენელს სამაზრო ერობებს. შესაძლებელია სამაზრო ერობებმა მიიღოს მხედველობაში ის, რომ დიდ ფინანსიურ კრიზისს განიცდის სახელმწიფო. შესაძლებელია რომ ეს ხარჯი თითონ აიღონ. მე ვფიქრობ რომ ეს იქნება სწორი გზა. სწორედ შინაგან-საქმეთა სამინისტრომ უნდა შეკრიბოს ცნობები ადგილობრივ, თუ რამდენ ხარჯს გაიღებს ესა თუ ის სამაზრო ერობა, ესა თუ ის სოფლის საზოგადოება, და წარმოადგინოს შესაფერი ხარჯთ აღრიცხვა. მაშინ სავსებით დაცული იქნება ის პრინციპი, რომელსაც ჩვენ ყველანაირად ვაღიარებთ: მეტი უფლება ადგილობრივ თვითმართველობას. ამიტომ ჩვენ კანონ-პროექტის წინააღმდეგ ხმას ვერ მივცემთ, ჩვენ პირველ მუხლს ხელს აუწევთ. მაგრამ რაც შეეხება მეორე მუხლს, ესე იგი ზევინდან დაბეგვრას, წინდა წინ, ხალხის დაუკითხავად ჩვენ ამისი წინააღმდეგი ვიქნებით.

ამისათვის საერთოდ თავს შევიკავებთ და პირველ მუხლს კი მხარს დაუჭერთ. ჩვენი წინადადება არის კანონ-პროექტი დაუბრუნდეს შინაგან საქმეთა მინისტრს მასალის შესაგროვებლად.

თავმჯდომარე. სიტყვა ეკუთნის პარლამენტის წევრს დადიანს.

სამსონ დადიანი. (ს. დ.) ბატონებო, თამამად შეგვიძლიან ვსთქვათ, რომ ეს ერთი უმთავრესი პრაქტიკული საქმიანი ნაბიჯია, რომელიც გადადგა ჩვენმა მთავრობამ. სხვათა შორის ეს ვახლავთ ის პრაქტიკული საკითხი, რომელიც დიდ მნიშვნელოვანი, და სასარგებლოა ჩვენი ხალხისთვის; იმდენად სასარგებლოა, რომ თვით ხალხი, მე მგონია უკვე დარწმუნებულია ამაში. მოგვხსენებათ, ხალხი, ისე ვსთქვათ, ზედ გაულენით იტყვის — ეს ხარჯი გავიღოთ, და ის ზომები მივიღოთ, რომელიც აქამდის არსებობდა. ჩვენთვის ამ პირობებში სრულიად შეუფერებელი იქნებოდა იმის მტკიცება, თუ რა მნიშვნელობა აქვს ფოსტა-ტელეგრაფს, ტელეფონს და სხვა და სხვა დაწესებულებებს ხალხისთვის და სოფლისთვის. ამის მტკიცება რომ დაგვეწყოს — ეს ღია კარებში შექრა იქნებოდა. მხოლოდ არ შემამძლიან არ გაუწიო ანგარიში იმ ღანცბადებას, რომელიც აქ მოვისმინეთ, რომ უსამართლოდ შიინჩის, რომ

ხუთასი მანეთი წლიურად დადებული იქნეს გადასახადი ამ საზოგადოებაზე. ამბობენ, რომ ეს ხარჯი საჭიროა—რომ უქველად ხაზინამ გადინადოსო. ბატონებო, თუ ჩვენ მივიღებთ მხედველობაში იმ გარემოებას, როდესაც წინათ რუსეთში უმთავრესად ხალხი ამბობდა,—ყველაფერი ხაზინიდან, ყველიფერი ხაზინას მოვთხოვოთო და ხაზინა წარმოდგენილი ჰქონდათ რაღაც განყენებულ არსებად, რომლისაგანაც ყველაფერი უნდა გამოველიოჯა და წაერთმია. და არსებობდა მართლა ისეთი შეხედულება, რომ ერთი მხრივ ეს მართალი იყო. ეს იყო ბიუროკრატიული დაწესებულება რომელიც ხალხს სწუწნიდა და უკან არაფერს უბრუნებდა. ასეთი შეხედულება ასე თუ ისე გასაგებია. დღესდღეობით მე ვერ წარმომიდგენია ყოველ შემთხვევაში ასეთი გაყოფა ხაზინისა და ხალხისა. დღეს ჩვენი მთავრობა, ჩვენი რესპუბლიკის ხაზინა, ეს არის ჩვენი ხალხის ხაზინა, ამის გაყოფა და დაშორება შეუძლებელი იქნება. შემდეგ პრაქტიკულად რომ ვინაგარიშოთ, რას ნიშნავს ხუთასი მანეთი ერთ საზოგადოებისთვის? თქვენ მოგხსენებათ, რომ საზოგადოება რამოდენიმე სოფლიდან შესდგება, რომ დაუნაწილოთ წლიურად ეს ხუთასი მანეთი ამ საზოგადოებას, თითო ოჯახს შეხედება წლიურად შაური ან ორი შაური. წარმოიდგინეთ რომ ყველგან, სადაც ქსელი არის, მაგალითად ფინლიანდიაში, მეთევზეებს აქვთ ქსელი, სადაც თევზს იკერენ ზღვის პირას, ორ კაპეის გადასახადში სარგებლობენ ტელეფონით. ეს თითქმის არაფერს შეადგენს. ბოლოს და ბოლოს კანონ-პროექტში აღნიშნული გადასახადი ისეთი მცირეა, რომ ხალხი სიამოვნებით იკისრებს. და კიდევაც მოითხოვს იმას, რომ ეს გადასახადი უფრო მეტი იყოს, ოღონდ დაკმაყოფილებული იქნეს მათი კულტურული მოთხოვნილება და საშუალება მიეცეს კულტურულ ცხოვრებას დაეწაფოს და დაუჭიროს კავშირი ამით კულტურულ ცენტრთან. ამის გაზვიადება, რომ რაღაც დავხარკეთ, დავბეგრეთ ხალხიო, ყოვლად შეუძლებელია. ბოლოს და ბოლოს ერთი შენიშვნა აღიარებულია. ის, რომ ერობები როცა ფეხს მოიკიდებენ და გამაგრდებიან, ყველა ეს დაწესებულებები ერობის ხარჯზე გადავა და ფოსტა-ტელეგრაფის და ტელეფონის ქსელიც მათ ხელში იქნება. ეხლა პირიქით ხაზინა რას შერება? ხაზინა მათ შევლის ეხლა, ხარჯს სწევს და შემდეგ ის შემოსავალი, რომელიც იქნება მომავალში ეს სულ გადავა ერობის და თვითმართველობის ხელში. მეტი უფლება თვითმართველობას, მეტი თავისუფლება თვითმართველობას სწორედ მაშინ ექნება, როდესაც გადავცემთ თვითმართველობის გამგეობაში ამ დაწესებულებებს. ამიტომ ვერ ვხედავთ მოსაზრებას, საჭიროებას ვერ ვხედავთ, რომ კანონ-პროექტი დაბრუნებული იქნეს და ამით საქმე გაქიანურდეს. ამიტომ ჩვენი ფრაქციის სახელით ვაცხადებ, რომ ეს საკითხი დღესვე დამტკიცებული უნდა იყოს.

შინაგან საქმეთა მინისტრი ნოე რამიშვილი.

მოქალაქენო, ხალხის წარმომადგენელნო! თქვენ წინაშე მეტად საყურადღებო საკითხი არის წამოყენებული.

მე მგონია, რომ პარლამენტს აქვს სრული უფლება, როცა რაიმე კანონ-პროექტის წინააღმდეგ გამოდიან, მოითხოვოს საბუთი,—რა უფლებით, რა ძალით ესა თუ ის ფრაქცია ილაშქრებს ამ პროექტის წი-

ნააღმდეგ, რომელსაც აქვს მიზნად ხალხის კულტურული მოთხოვნების დაკმაყოფილება.

მე მესმის, როცა პარლამენტში სხვა და სხვა პარტიები გამოდიან მილიტარისტულ და სხვა ხარჯების წინააღმდეგ, ეს გასაგებია, სხვა და სხვა მოსაზრებებით. მაგრამ, ყოვლად გაუგებარია, როცა გამოდიან ისეთ კანონ-პროექტის წინააღმდეგ, რომელსაც აქვს მხოლოდ გულტურული მოთხოვნების დაკმაყოფილების ხასიათი.

აქ ამბობენ: ჩვენ მომხრე ვართ, საქართველოში ფოსტა-ტელეგრაფის და ტელეფონის ქსელის გავრცელებისა, მაგრამ, წინააღმდეგნი ვართ, რომ ამ სახით დარჩეს ეს პირველი მუხლიო. ე. ი. პარლამენტი წინააღმდეგი არის, რომ ეს კანონ-პროექტი, ამ ჟამად, ფაქტიურად განხორციელდეს, მე ვეკითხები პირდაპირ სოციალ-რევოლუციონერთა ფრაქციას—თუ მართლაც თქვენ წინააღმდეგნი არ ბრძანდებით ამ კანონ-პროექტისა, გაქვთ თუ არა რაიმე საშვალება, აქვს თუ არა ჩვენს სახელმწიფოს საშვალება, რომ ამ ჟამად, გაიღოს ის ხარჯი, რომელსაც მოითხოვს ეს კანონ-პროექტი? აქ ამბობთ: როცა ასეთ ბეგარას დააკისრებთ ჩვენ ხალხს, თქვენ უნდა იცოდეთ, წინასწარ, რას ფიქრობს ეს ხალხიო. სემწუხაროდ, როგორც სჩანს, ეს ფრაქცია სრულიად არ არს გაცნობილი ამ საქმეს. ეს კანონ-პროექტი ჩვენ არ შეგვიძულავებია ერთ-ორ-კვირის განმავლობაში; ეს კან.-პროექტი თავის თავად მუშავდებოდა რამდენიმე თვეს, რამდენიმე ადგილას, განსაკუთრებით ფონტანოვო. ეს იყო აპრილში ბევრ ადგილას, უკვე სწარმოებდა ახალი ფოსტა—ტელეგრაფის და განსაკუთრებით ტელეფონის განყოფილებანი. ტელეგრაფი და ტელეფონის დაწესებულება დაარსდა, და სწარმოებდა თანახმად ადგილობრივ ხალხის სურვილისა. ამისთანა სამხედრო საქიროება მოითხოვდა, რომ ჩვენი ერთი ნაწილი ჯარისა, მეორესთან შეგვეკავშირებინა ტელეგრაფის და ტელეფონის საშუალებით. მის შემდეგ, რაც ფონტი მოიხსნა, თვით სოფლის საზოგადოებებმა ჩვენ მოგვმართეს შემდეგ, კითხვით. შეუძლიან თუ არა მთავრობას, თანახმად სახელმწიფოში არსებულ წესებისა, ეს დროებითი დაწესებულებები, მუდმივ დაწესებულებით გადააქციოს, და მოგვეცეს საშუალება ამ კულტურული დაწესებულებით ვისარგებლოთ?

როგორც მოგვხსენებათ წინად, ფოსტა—ტელეგრაფის განყოფილების დაარსებისთვის საქირო იყო 300 მ. ჩვეულებრივ ხარჯების გასაწევად. მაგრამ, სოფლის საზოგადოებები არაფრის წინაშე არა ჩერდებოდნენ. ისინი ამბობდნენ: ჩვენ გადავიხდით იმას, რაც საქირო იქნებაო. ეს ერთი. გარდა ამისა, ვიკისრებთ ყველა ამ შრომას, რომელსაც მოითხოვს ამ საქმის მოგდარება, ვინაიდან, დარწმუნებულნი ვართ, რომ მართლ სახელმწიფოს, თავის ძალ—ლონით ამ საქმის მოგვარება, რასაკვირველია; არ შეუძლიანო. მართლაც, რას ვაკისრებთ ჩვენ ხალხს? აქ არის ნათქვამი (კითხულობს)

2. დაევალოს სოფლის საზოგადოებებს დაამზადონ ადგილობრივად საქირო ბოძები და ბიჭვები ალაგზე მიტანით და ორმოცების გათხრით. აგრედვე უსასყიდლოდ მისცენ ფოსტა-ტელეგრაფის საქიროებისათვის ოთხ თვლიანი სახლი გათბობა განათებით და დარაჯით სამი წლის ვადით; ფოსტა-ტელეგრაფის და ტელეფონის ბინის მოსაწყობათ და ავეჯულობის შესაძენად ერთ დროულად გადაიხადონ 2500 მანეთი, ხოლო ტელეფონის სარგებლობისათვის 500 მანეთი ყოველწლიურად.

ეს სწორედ ის არის, რასაც თავის სურვილისამებრ, არსებობს ხალხი. უნდა მოგახსენოთ, რომ ეს არის სურვილი, არა მარტო დასავლეთ საქართველოსი, რომელზედაც, ასე თუ ისე, უფრო უკეთესი წარმოდგენაა ჩვენში, განსაკუთრებით ზოგიერთი მაზრებზე, — არამედ აღმოსავლეთ საქართველოს მრავალ კუთხეებში. მრავალ ადგილებში: გორის მაზრაში, ტფილისის მაზრაში, ბევრ ადგილას უკვე ეს მუშაობა დაიწყო. ვინაიდან, ფოსტა — ტელეგრაფის უფროსებს ძველ წესდების თანახმად, ისეთი უფლება ჰქონდათ, რომ, თუ საზოგადოება მოისურვებდა, და დააკმაყოფილებდა იმ პირობებს, რომელიც იყო მიღებული წინანდელ წესით მათ შეეძლოთ გაეხსნათ ფოსტა-ტელეგრაფის განყოფილება.

მრავალ ადგილას, რომელიც აქ არის ჩამოთვლილი, ხალხი სიამოვნებით იზიარებს ამას. მართალია, ჩვენ, ტელეფონის სარგებლობისათვის მოვიტხოვთ ყოველ წლივ 500 მან., მაგრამ, თქვენ დერწმუნებული უნდა ბრძანდებოდეთ, რომ ეს სრულიად არ არის ისეთი დიდი გადასახადი, რომელზედაც აქ ლაპარაკობენ.

მე არ ვიცი როგორ აქვს წარმოდგენილი, საერთოდ, ამ ფოსტა-ტელეგრაფის დაწესებულების საქმე სოციალისტ-რევოლიუციონერთა წარმომადგენლებს. შეიძლება ისინი ფიქრობდნენ, რომ მომავალი ერობა გახსნის სკოლებს, გახსნის საავადმყოფოებს შემდეგ, მოსთხოვს სახელმწიფოს ფულს. სახელმწიფოს აქვს, რასაკვირველია, ამის შეძლება, გამოსცეს, მოსკრას ფული, და, ამ მხრივ, ხალხი თავისუფალი იქნება ყოველგვარ გადასახადებისაგან. თუ თქვენ ესე არ ფიქრობთ მაშინ, პირდაპირ გასაკვირვებელია ამის წინააღმდეგ გამოსვლა. განა სულერთი არ იქნება ერობა გადასწყვეტს, ერობა გაიღებს ამ გადასახადებს, თუ წინასწარ დავაკისრებთ ჩვენ ხალხს. ამ მოსახზობით, თუ შემდეგში შესდგა ერობა, ჩვენ სრული საშუალება გვექნება მთელი შემოსავალი, და იგივე გადასახადებმას აკრება, ამ საქმის გამო, გადაეცეთ იმავე ერობას. ტელეფონი არ არის ისეთი დაწესებულება, რომ უთუოდ იგი სახელმწიფოს ხელში იყოს. პირიქით უნდა გადაეცეს ერობას ამა თუ იმ ფორმით, როცა ერობა ყველგან მოეწყობა, საფუძველი ჩაეყრება ერობათა კავშირს. მაგრამ განა ხალხისთვის უკეთესი არ იქნება, რომ ეს საქმე, ამ ეამად, ჩვენ ვიკისროთ? თუ კი შემდეგ საქირო იქნება რაიმე ცვლილების შეტანა ამ საქმის კონსტრუქციაში, შემდეგში ეს დაეკისრება ერობას. ყოველ შემთხვევაში ერობა, ამა თუ იმ სახით, ამ საქმის მოსავებრებლად ვალდებული იქნება, იძულებული იქნება, რომ ესა თუ ის გადასახადი მოითხოვოს, რომ თავისი ფინანსიური კეთილდღეობა ასე, თუ ისე მოაგვაროს. როცა ამის წინააღმდეგ ილაშქრებენ, მე ვეჭვობ აქვთ თუ არა ნათელი წარმოდგენა ამ საერობო საქმეზე, რომელზედაც აქ ლაპარაკობენ იმ ჯგუფებს, იმ ფრაქციებს, რომელნიც ამისთანა წინადადებებს აყენებენ.

უნდა განვაცხადოთ, რომ მთელი ეს კანონ-პროექტი მრავალჯერ იყო სწორედ შესწორებული თანახმად იმ სურვილებსა, რომელიც ჩვენ წარმოგვიდგინეს საერობო მოღვაწეებმა. საერთოდ, როგორც გამოცდილება გვეუბნება ხალხი ამ გამოცხადებულ კანონ-პროექტს სიამოვნებით ეგებება. ამით ფრიად დაინტერესებულნი არიან საერობო მოღვაწენი. გარდა ამისა ჩვენ ღრმად დარწმუნებულნი ვართ, რომ ამას აქვს

სხვა მნიშვნელობა ჩვენნი კულტურულ განვითარებისთვის, ხოლო შემდეგში, განსაკუთრებით იმ დროისთვის, როდესაც უნდათ გადასწყდეს ჩვენი საერთაშორისო ბედი—ამას უსათუოდ არა ჩვეულებრივი მნიშვნელობა ექნება.

ყველაფერი ეს იმას გვიკარნახებს, რომ არავითარი საბუთი ამ კანონპროექტის წინააღმდეგ არც ფინანსიური არც პოლიტიკური აქ არ უნდა იყოს მოყვანილი, თუ მართლაც ჩვენ თვით სახელმწიფოს წყობილებაზე სხვანაირი შეხედულებისა არ ვართ, თუ ჩვენ არ ვფიქრობთ, რომ სახელმწიფო ვალდებულია ყველაფერი თვით კვაკეთოს, თავის ღონით იშოვოს ფული, ალბად ის ქაღალდის ფული, რომელიც ჩვენ უნდა მოვსთხოვოთ ხალხს და ცალკე ვალდებული იქნება ჩვენ წარმოგვიღიანოს. ჩვენ ვამბობთ: სახელმწიფომ რომ მოსთხოვოს, როცა რაიმე საქართვება იქნება, მინისტრებს თუნდაც პარლამენტს, რომ ყოველნაირი მოთხოვნა იღება დაკმაყოფილოს და თვით კი არავითარი ვალდებულება არ იკისროს ამას რასაკვირველია, საქართველოს პარლამენტი ვერ გაიზიარებს. ჩვენ ის ხარჯთაღიარებაც, რომელიც წარმოადგენს შემოსავალს, რომელიც აქ წარმოდგენილი ღიარის, ჩვენი საზრით შეტის მეტად მცირეა. მე უნდა მოგახსენოთ მართო ერთ სოფელში რა იყო შემოსავალი. მართო ერთ დეპუტატით 1 ოქტომბრიდან 2 ოქტომბრამდის სოფელ ნიგოთში შემოსულია 350 მანეთი. ჩვენ ფინანსიურ კომისიის წევრებს მაინც კარგად ახსოვთ, რომ ჩვენ მიერ სრულიად არიყო განაწილებული შემოსავალი დღეში, ვამბობდით იქნება ერთი დეპეშა, გარდა ამისა იქნება ერთი დაკვეთილი წერილი და სამი უბრალო წერილი. ასე რომ შემოსავალი გაცილებით მეტია მე საშუალოდ ვამბობ, დანამდვილებით არ მოგახსენებთ.

უმთავრესი მხარეა ფინანსიური მოსაზრება. თუ ამ ფინანსიურ მხარეზე უთითებთ, მოგახსენებთ რომ რამდენიმე ხნის შემდეგ ეს საქმე იქნება შემოსავლის ახალი წყარო სახელმწიფოსთვის. ყოველ შემთხვევაში შემოსავალი დაფარავს ხარჯებს და ჩვენ გვექნება საშუალება გავაფართოოდ ეს ქსელი. ალბად ტელეფონი საქირო იქნება პატარა სოფლებშიაც კი, არამც თუ სოფლის საზოგადოებათა დაწესებულებებში ჩვენ ვამბობთ, რომ საერთოდ ხარჯი, რომელსაც ჩვენ აქ მოვითხოვთ რასაკვირველია მცირე არ არის, მაგრამ თუ კი თქვენ მიიღებთ მხედველობაში, იმ გარემოებას, რომ მასალა, რომელიც უკვე შექმნილია უკვე 935 მანეთისა, და აქვს ფოსტა-ტელეგრაფის განყოფილებას. ასე რომ ხარჯი იქნება შედარებით მცირე—850 მან. ეს ნაფარაუდევია სამი წლის განმავლობაში. მე მგონია რომ ამ დიდი საქმისთვის პარლამენტი ალბად უარს არ იტყვის ამ ხარჯის გაწევაზე. რაც შეეხება ამ მოსწრებას რომ ჩვენ მართლა სოფლის საზოგადოება გავანთავისუფლოთ ბეგარისაგან—მე უნდა განვაცხადო, რომ სხვა სახელმწიფო საქმის გაკეთების დროსაც, სხვა სახელმწიფოებში. მაგალითად ფინლიანდიაში ამ ნატურალურ შრომას ძალიან ფართოდ იყენებენ, მე მგონია, ამას ჩვენ დენადაც ჩვენ ვაშენებთ სახელმწიფოს რამდენადაც უნდა გვცადნეთ რომ ხალხი ყოველგვარ ვალდებულობისაგან გავანთავისუფლოთ—ჩვენ ამას ვერ შევძლებთ. მე მგონია, სხვა გამოსავალი არ არის. სწორედ ამ გზას დავადგებით ეს არის ჩვენი მოვალეობა.

თუ კი ჩვენ ამ თვალსაზრისით შევხედავთ საქმეს და პარტიული სხვა რამ მოსაზრება არ გვალაპარაკებ—სდამფუძნებელ კრების მოახლო-

ვებს წინ — მე დარწმუნებული ვარ, რომ პარლამენტი ერთხმად აღიარებს, და მოიწონებს ამ კანონ-პროექტს, რომ ხალხს მიეცეთ საშუალება დააკმაყოფილოს მისი კულტურული მოთხოვნილება, რომ ამ გარდამავალ ხანაში, როდესაც, ჩვენი საერთაშორისო მდგომარეობა არ არის უზრუნველყოფილი, — ერთი ახალი საფუძველი მოუპოვოდ — ჩვენს დამოუკიდებლობას, ჩვენს რესპუბლიკას და ამით განმტკიცდეს მისი განვითარება და ძლევამოსილება. (ტაში).

ივ. გაბეჩია. (სოც.-რევ) მე მეტად მაკვირვებს რატომ დასჭირდა შინა ან საქმეთა მინისტრს ვრცელი სიტყვის წარმოსთქმა, იმის შესახებ, თითქოს ჩვენ სრულიად არ გვქონდეს ნათელი წარმოდგენა საერობო საქმეებზე. მე თავიდანვე განვაცხადე, რომ პირველი მუხლის საწინააღმდეგო ჩვენ არა გვაქვს რა. რომ საქართველოსთვის საჭიროა ფოსტა-ტელეგრაფ ტელეფონის ქსელის გაგრძელება — ეს ცხადია და ამის საწინააღმდეგო არაფერი გვაქვს. ეს არის მეტად საჭირო საქმე, ეს არის დიდი კულტურული საქმე, ეს არის დიდი იარაღი არსებობისა. მე განვაცხადე, რომ სასაფლო მეურნეობისათვის ამას დიდი მნიშვნელობა ექნება და სწორედ ამიტომ ჩვენ მხარს უჭერთ მას. იმის მტკიცება, ვითომც და ჩვენ წინააღმდეგი ვიყოთ ამ კულტურულ საქმისა სინამდვილეს არ შეეფერება. მაგრამ სწორედ იმიტომ, რომ საერობო საქმის შესახებ ჩვენ გვაქვს ნათელი წარმოდგენა, სწორედ ამიტომ ჩვენ მეორე მუხლის წინააღმდეგი ვართ და ვიქნებით. აი სწორედ, ამიტომ ჩვენ გავაცხადეთ, რომ ეს საქმე უნდა მოგვარდეს, უნდა გაკეთდეს, მხოლოდ ის გზა, რომელიც არჩეულია შინაგან საქმეთა მინისტრის მიერ მცდარი გზაა და ეს გზა არარის სავალდებულო მათთვის, ვისაც ნათელი წარმოდგენა აქვს საერობო საქმეებზე. როგორც ვხედავთ აქ არის ერთ გარი ტენდენცია ზევიდან დაბეგვრისა. ამ საქმის შესახებ, რომ ხალხს თვითონ ვკითხოთ; რომ დავეკითხოთ სამაზრო ერობებს ადგილობრივ — იქნება მათ სრულიად განათავისუფლონ ეხლანდელი ხაზინის კასა ყოველგვარ ხარჯის გაღებისაგან, და იმის განცხადება, იმის მტკიცება, რომ თითქოს ამ შემთხვევაში, მე მინდა მიუწოდო ხალხს, რომ მან არ გადიხადოს ეს ფული, ანდა ამით ხალხი მოვიმხრო, და ერთგვარი აგიტაცია ვაესწიოთ მომავალი არჩევნებისთვის, — ეს სრულიად არ შეეფერება არც სინამდვილეს, არც იმ სიტყვას, რომელიც მე აქ წამოვსოქვი.

მე პრინციპიალურად შევეხები ამ საქმეს.

ზევიდან ბრძანება კი არ არის საჭირო, — თქვენ გაქვთ შესაფერისი დრო, შესაფერისი საშუალება ადგილობრივ გაიგოთ თუ რა სურს ხალხს. რატომ გქირდებათ რომ ხალხი მუდამ ოპეკის და კონტროლის ქვეშ იყოს? მოსპეთ ეს სურვილი და გარწმუნებთ, რომ ხალხი უფრო მეტს ხარჯს გაიღებს. მაგრამ აქ პრინციპზე არის საქმე. რადგანაც ჩვენ დიდ უფლებას ვანიჭებთ ადგილობრივ თვით-მართველობას, რადგანაც სამაზრო ერობები დაარსებულია თითქმის ყოველ მაზრაში, — თქვენ გაქვთ საშუალება მიმართოთ მათ, რომ მათ მოგცეთ საჭირო სტატისტიკური მასალა, და ამ მასალის მიხედვით თქვენ წარმოადგინეთ კანონ-პროექტი. აი ამას მოვითხოვთ.

მაგრამ ერთი დიდი მოსახრება მოიყვანა შინაგან საქმეთა მინისტრმა, ტელეფონებს ისეთი დიდი მნიშვნელობა აქვს, რომ უტელეფონოთ ხალხი თითქმის ვერ გასძლებსო. ამიტომ საჩქაროდ შემოიტანა კანონ-

პროექტი და მოითხოვს მის მიღებას. ასეთი სიჩქარე კანონ-პროექტსაც
 ემჩნევა. მაგრამ ასეთი ჩქარი ტემპით კანონის გაყვანას არ მოითხოვს,
 ჩემის აზრით ხალხი. რაშია ხაქმე? მეოცე საუკუნემდე უტელეფონოდ
 ცხოვრება შესაძლებელი იყო. არც ტელეფონი, არც უნივერსიტეტი
 ჰქონია ხალხს. მას ზევრი რამ აკლდა. ეს ყველაფერი ჩვენ უნდა მივცეთ
 მას. ამას მოითხოვს ხალხის ინტერესი, ამას მოითხოვს სამართლიანობა.
 მით უმეტეს, რომ ამისთანა სურვილი ექნებათ ხალხის ინტერესების
 დამცველებს. რასაკვირველია, იმათ უნდა ჰქონდეს საშუალება ისარ-
 გებლონ ფოსტა-ტელეგრაფით და ტელეფონით. მაინც და მაინც ასეთი
 საქმე არ უნდა გავატაროთ ასე ჩქარა; წინდაწინ უნდა ვიცოდეთ, თუ
 რამდენს გაიღებს ხალხი და როგორ უყურებს ამ ხარჯს. შესაძლებე-
 ლია, რომ სოფლის საზოგადოებამ არ მოისურვოს ამ საქმისთვის შესაფერისი
 თანხის გადადება, შეიძლება იგი უარყოს, მაგრამ შეიძლება მთელი საქარ-
 თველო მიემხროს ამ კანონ-პროექტს. საერთოდ მე ღრმად მწამს, რომ ყო-
 ველი სამაზრო ერობა ლიდის ალტაცებით მიეგებება ამ კანონ-პროექტს,
 და შეიძლება მათ ხარჯებიც მიიღონ. მხოლოდ მე პრინციპიალურად ვაყე-
 ნებთსაკითხს და მოვიტხოვთ, რომ რომ მომავალში ასეთ კანონ-პროექ-
 ტის შემუშავების დროს მეტი პატივის-ცემით მოვეპყროთ ადგილობ-
 რივ თვით მართველობებს. აი, ამიტომ მე შემოვაქვს წინადადება, —
 დაუბრუნდეს კანონ-პროექტი შინაგან საქმეთა სამინისტროს, რომ სამა-
 ზრო ერობებს მეცეს საშუალება შეკრიფონ ცნობები, თუ რამდენი
 ხარჯის გაწევა შეუძლიან ამ საქმის განსახორციელებლად, და შემდეგ
 შესაფერისი კანონ-პროექტი შემოიტანოს.

თავმჯდომარე ვის ნებავს სიტყვა კანონ-პროექტის შესახებ.

ალ. ლომთათიძე. შემოტანილი გახლავთ წინადადება, რომ შეს-
 წყდეს კამათი.

თავმჯდომარე. კენჭს უყრი ამ წინადადებას, რომ კამათი შეს-
 წყდეს. კამათი შეწყვეტილია.

პ. ქავთარაძე, (ალ.) ბ. შინაგან საქმეთა მინისტრის და პარლამენ-
 ტის წევრის დადიანის სიტყვის შემდეგ მე ცოტა და დამრჩენია საპა-
 სუხოდ. ბატონ გობეჩიას, რომელსაც აშინებს მეორე მუხლში აღნი-
 შნული ხარჯი, რომელიც აწევა სოფლის საზოგადოებებს ფოსტა
 ტელეგრაფის და ტელეფონის შესახებ მე უნდა მოვახსენო, რომ ეს
 ხარჯი მცირეა. ვინც იცნობს დღევანდელ სოფლის ფინანსიურ მდგომარ-
 ეობას და ფოსტა ტელეგრაფის და ტელეფონის საქიროებას სოფლების
 მიერ ამ საქიროების შეგნებას, მათი წარმოდგენით ეს ხარჯი მცირეა. მა-
 გრამ გობეჩიამ მეორე სიტყვაში აღიარა, რომ თუ სოფელს დაეკითხებით
 იგი, დარწმუნდება, რომ ეს მართლა მცირე ხარჯია და კიდევ მეტს გაიღებსო.
 სწორედ ამას ამბობს უწყება, რომ მეტს გაიღებს სოფლის საზოგადოება.
 უწყებას გუშინ არ შეუდგენია ეს კანონ-პროექტი. საფინანსო კომისია
 დარწმუნებული იყო, რომ ამ კანონ-პროექტის შედგენისთვის უწყებას
 დიდი შრომა გაუწევია ამ კანონ-პროექტის შედგენის დროს ბევრი მა-
 სალა დაუგროვებია წინა წლებში და ამის შემდეგ გამოუმუშაებია ეს
 კანონ-პროექტი.

ბატონმა გობეჩიამ განაცხადა, რომ პრინციპიალურად ვართ ამის
 წინააღმდეგნიო. პრინციპი თავის პირველ სიტყვაში ამ ნაირად გამოხა-

ტა: რომ შეუძლებელია ხალხის დაბეგვრა ხალხის დაუკითხავად. ეს ერთგვარი პრინციპიალური დებულებაა. თუ ამ დებულებას გაუწევთ ანგარიშს, თუ ამას ვალირებთ, ეს იქნება უარყოფა ასეთ კანონ-პროექტისა და ყველა სხვა ფინანსიურ ხასიათის კანონ-პროექტის, რომელიც აქ ყოფილა წარმოდგენილი. თუ ასეთი წესი არის დამყარებული ჩვენში ან იქნება დამყარებული რომ ყოველგვარ გადასახადს და ბეგარას დააწესებთ მაშინ, როდესაც თვითივე სოფელი და სოფლის საზოგადოება ხმას მისცემს ამ საკითხს, ბეგარის დაწესებას თუ არ დაწესებას, მაშინ რასაკვირველია, ეს კანონ-პროექტი ამ წესით უნდა იქნას შემოტანილი. მე არ შეგეხებთ იმას, თუ რამდენად სასურველია ამ ნაირი წესი. მაგრამ ამ ნაირი წესი ჯერ არ არის დამყარებული ჩვენს სახელმწიფოში. აქ არის სხვა წესი. გობეჩიას მგონია, რომ ეს არის ხალხის დაუკითხავად, მაგრამ აქ არის ხალხის წარმომადგენლობა და მათ ეკითხებათ. მთავრობას შემოაქვს წინადადება და ხალხს ამ წარმომადგენლების სახით ეკითხება. და თუ ეს წარმომადგენლობა, ხალხის წარმომადგენლობა დასტურს აძლევს კანონ-პროექტს, ხალხის და მის წარმომადგენლების თანხმობით დასტურით ხორციელდება ესა თუ ის კანონ-პროექტი და თუ მთავრობამ კანონის განხორციელება დაიწყო, ერთგვარი რეფერენდუმის მოუხდენლად ამ საკითხის გარშემო ხალხში, ან წესი დაარღვია და ხალხის დაუკითხავად წარმოადგინა კანონ-პროექტი, აი მაშინ ექნებოდა სრული უფლება და საფუძველი გობეჩიასებურ განცხადებას, რომ ხალხის დაუკითხავად, ყოველად შეუძლებელია ზევიდან დაბეგვრა.

აქ შეიძლება ზევიდან დაბეგვრა არის მაგრამ მთავრობის კანონ-პროექტი იქნება დადასტურებული ხალხის მიერ მისი წარმომადგენლების სახით, ამიტომ რასაკვირველია, არ გამოდგება ის მოსაზრება, თუ რა მნიშვნელობა აქვს და რა სარგებლობას მოუტანს ჩვენ ხალხს ამ კანონ-პროექტის განხორციელება. მხოლოდ იმ პრინციპის, იმ მოსაზრების შესახებ უნდა ვითქვა—ეს არის წესიერი გზა კანონ-პროექტის განხორციელებისა. ამით მთავრობას არც ხალხის ინტერესი დაურღვევია და არც ჩვენი სახელმწიფოს სუვერენობა შეუბღალავს ამ კანონ-პროექტის წარმოდგენით და მის დადასტურებით ხალხის წარმომადგენლების მიერ. მთავრობა უნდა ეცადოს, რომ რაც შეიძლება სისწრაფით დააკმაყოფილოს ეს უსაჭიროესი მოთხოვნა ხალხისა.

თავმჯდომარე. წინადადება არის შეაოტანილი, რომ კანონ-პროექტი დაუბრუნდეს კომისიის. ვინ არის წინააღმდეგი უმრავლესობა. მაშასადამე წინადადება გასულია. ვინ არის წინააღმდეგი, რომ გადავიდეთ კანონ-პროექტის მუშლობრივ განხილვაზე. არავინ. გათხოვთ წაიკითხოთ პირველი მუხლი.

3. ქავთარაძე. (კითხულობს I მუხლს.)

დაარსებულ იქმნას საქართველოს ყოველ სოფლის საზოგადოებაში ფოსტა ტელეგრაფის და ტელეფონის განყოფილება.

თავმჯდომარე. ვინ არის წინააღმდეგი ამ მუხლისა? არავინ. მუხლი მიღებულია.

შემდეგი მუხლი.

3. ქავთარაძე. (კითხულობს 2 მუხლს)

2. დავალოს სოფლის საზოგადოებებს უსასყიდლოდ დაამზადონ ადგილობრივად საჭირო გოძები და ბიჯგები ალაგზე შიტანით და ორ-

მოების გათხრით; აგრეთვე უსასყიდლოთ მისცენ ფოსტა-ტელეგრაფის საჭიროებისათვის ოთხ-თვლიანი სახლი, გათბობა განათებით და დარაჯით სამი წლის ვადით; ფოსტა-ტელეგრაფის და ტელეფონის ბინის მოსაწყობად და ავეჯულობის შესაძენად ერთდროულად გადაიხადონ 2500 მან., ხოლო ტელეფონის სარგებლობისათვის 500 მან. ყოველ წლიურად.

თავმჯდომარე. ვის ჰსურს სიტყვა ამ მუხლის შესახებ? ვინ არის წინააღმდეგი? მიღებულია.

მესამე.

3. ქავთარაძე. (კითხულობს მე 3 მუხლს)

3. დაევალოს სასოფლო მილიციას ფოსტის გატან-გადმოტანა.

თავმჯდომარე. ვის ჰსურს სიტყვა? ვინ არის წინააღმდეგი? მიღებულია.

მე-IV მუხლი.

3. ქავთარაძე. (კითხულ. მე-4 მუხ.)

4. გადადებულ იქნას სახელმწიფო ხაზინიდან შინაგან საქმეთა მინისტრის განკარგულებაში ამ საქმის წოსაწყობად სამი წლის ვადით 178, 6240 მან.

თავმჯდომარე. ვის ჰსურს სიტყვა? ვინ არის წინააღმდეგი? მიღებულია,

მე-5, მუხლი.

3. ქავთარაძე. (კითხულ. მე-5, მუხ.)

5. ამ კრედიტის საზღვრებში მიეცეს შინაგან საქმეთა მინისტრს უფლება შეიძინოს შესაფერი მასალა 936240 მან. ღირებული ფოსტა-ტელეგრაფის ოლქის საწყობიდან თანახმად წარმოდგენილი ნუსხისა.

თავმჯდომარე. ვის ჰსურს სიტყვა? ვინ არის წინააღმდეგი? მიღებულია.

მე-6, მუხლი.

3. ქავთარაძე. (კითხულობს მე-6, მუხლს.)

6. გადადებულ იქნას სახელმწიფო ხაზინიდან შინაგან საქმეთა მინისტრის განკარგულებაში 150000 მან. ამ კანონით ახლად დაარსებულ საფოსტო განყოფილებათა შტატების შესანახად 1819 წლის დამლევამდე. აქ დართული აქვს კანონ პროექტს სამუშაოს აღწერა და თუ გნებავთ ამ ნუსხას და სამუშაოს აღწერას წაგიკითხავთ.

თავმჯდომარე. ვის ჰსურს სიტყვა? ვინ არის წინააღმდეგი? მიღებულია. გხლა მთელ კანონპროექტს უყრი კენჭს. ვინ არის წინააღმდეგი? მიღებულია და გადაეცემა სარედაქციო კომისიის. შემდეგი კანონ პროექტი მომხსენებელია ლეო ნათაძე.

ლ. ნათაძე. (ს. დ.) ბატონებო, კითხვა ეხება ახალ წინგთ-საცავ-სამკითხველოების გახსნას.

სიტყვას არ გავაგრძელებ, და არ ავხსნი, რა მნიშვნელობა აქვს ამ დიდ საქმეს ჩვენს ჩამორჩენილ სოფლებისთვის. ეს ყველასთვის ცხადია ამაზე ლაპარაკი ზედ მეტია. მაგრამ ორიოდ სიტყვას მოგახსენებთ იმის შესახებ რაუ ამ დღევანდელ პოლიტიკურ მომენტში, დღევანდელ საერთაშორისო მომენტში, რა დიდი მნიშვნელობა აქვს ჩვენი ქვეყნის სოფლების წიგნთ საცავ-სამკითხველოების ქსელით დაფარვას.

შინაგან საქმეთა მინისტრმა უკვე მოგახსენათ, როცა ფოსტა ტელე-

გრადის და ტელეფონის შესახებ ილაპარაკა, თუ რა დიდი საერთაშორისო მნიშვნელობა აქვს, თუ ჩვენ ამისთანა კულტურულ დაწესებულებით დაფარავთ მთელს ჩვენს ქვეყანას. ამას ისეთივე კულტურული მნიშვნელობა ექნება. ასე ჩვენ ავამაღლებთ ჩვენს ქვეყანას უცხოელების თვალში.

როდესაც კონფერენციაზე, ან სხვა რამ საერთაშორისო კრებაზე ჩვენ ქვეყანაზე დაიწყებენ ლაპარაკს, მაშინ ჩვენს ქვეყანას უფრო დიდ პატივისცემით შეხედავენ. დაუმატეთ, რომ ჩვენს დედა ქალაქში სამი უმაღლესი სასწავლებელია.

როცა თანახმად ამ კანონ-პროექტისა მთელი ჩვენი ქვეყანა დაიფარება წინგთ საცავ სამკითხველოებით ამ მოკლე ხანში ჩვენ რასაკვირველია საყოველთაო სწავლის განხორციელებას უნდა მივყოთ ხელი და როდესაც ჩვენს ქვეყანას დაფარავთ წინგთსაცავ სამკითხველოებით და სკოლებით—ამას დიდი საერთაშორისო მნიშვნელობა ექნება. აღარ ვიტყვი თუ რა დიდი კულტურული მნიშვნელობა ექნება ამას. განმასახიერებელი თვისება ამ კანონ-პროექტისა იმაში მდგომარეობს, რომ შინაგან საქმეთა მინისტრს ევალდება ამ კანონ-პროექტის განხორციელება. შინაგან საქმეთა სამინისტროს ხელში გადადის ის თანხა, რომელიც ამ კანონ-პროექტის განხორციელებისთვის იქნება საჭირო.

ამან ცოტა არ იყოს შეიძლება ცოტაოდენი უთანხმოება გამოიწვიოს და ზოგმა შეიძლება გაკვირვება გასოსთქვას, რატომ ეს არ უნდა გადაეცეს იმ სამინისტროს ე. ი. განათლების სამინისტროს, რომელსაც პირდაპირ შეეხება ეს საქმე. ჩვენი კომისია ამ საქმეზე ისეთ შეხედულობისაა, რომ ეს საქმე ამ პროექტის გატარება პირდაპირი მოვალეობაა პირველად ერობისა, მაგრამ რადგანაც ჯერჯერობით ერობა არ გვაქვს ეხლა შენდება სამაზრო ერობა, ხოლო მცირე საერობო ერთეულებზე ლაპარაკი ჯერ კიდევ ნაადრევია,—როდესაც კანონ-პროექტი მცირე საერობო ერთეულზე ჯერ არც კია მიღებული და ეს კანონ-პროექტი კი პირდაპირ მცირე ერთეულს უნდა გადაეცეს ხელში, იმიტომ რომ ეს პირდაპირ შეეხება სოფლის საზოგადოებებს. თუ ჩვენ ამას მივიღებთ შეხედულობაში კითხვა ესე უნდა დავაყენოთ: ეხლა რომელი დაწესებულება, რომელი სამინისტრო უფრო ადვილად გაატარებს, უფრო ადვილად მოუშხადებს ნიადაგს ამ გარემოებას რომ, როცა მომავალში, როდესაც ერობას დაეარსებთ ამ ერობას ჩააბაროს ხელში მუხა მზარეულად დაარსებული კულტურული დაწესებულება თუ ავიღებთ და შევადარებთ შინაგან საქმეთა სამინისტროს და განათლების სამინისტროს მაშინ ჩვენც უნდა ვსთქვათ, რომ შინაგან საქმეთა სამინისტრო უფრო ადვილათ გაატარებს ამ საქმეს ამ კანონ-პროექტს ვიდრე განათლების სამინისტრო, იმიტომ რომ განათლების სამინისტროს, რომელსაც ერთად ერთი ორგანო აქვს, რომელითაც შეუძლიან პირდაპირ სოფლებთან ქონდეს კავშირი. ეს ერთად ერთი ორგანო არის საზოგადო სკოლების ინსპექტორი. მაგრამ ეს ინსპექტორი დაშორებულია სოფლებთან იმას ეხლანდელ უგზოობის გამო გაუძნელდებათ ყოველ სოფელში მისვლა, ყოველ სოფლის საჭიროების გამოაშკარავება და იმის განხორციელება რაც საჭიროა. მთელად თუ მართლა ისე ადვილად და სისწრაფით გატარდება ეს კანონ-პროექტი, ისე როგორც საჭირო არის, როგორც ეს მოსახერხებელია—გატარება შინაგან საქმეთა სამინისტროს ხელში. რომელსაც ჰყავს აგენტება და რომელთაც შეუძლიანთ პირდაპირ და

ადვილად გაატარონ ეს კანონ პროექტი. ამით აქვთ პირდაპირი კავშირი ხალხთან ხალხის მასსასთან, ამიტომ აქ კითხვა ასეთი დაყენებული: რომელი სამინისტრო გაატარებს, რომელ სამინისტროს განკარგულებაში იქნება მომავალში ეს კითხვა. შინაგან საქმეთა სამინისტრო დასთანხმდება განათლებას სამინისტროს, რომ მის ხელში იყოს ეს საქმე—ოღონდ კი თვითონ გაატაროს ეს კანონ-პროექტი.

ვის განკარგულებაში იქნება სამკითხველო წიგნთ საცავები ამჟამათი არ იქნება.

სამკითხველო და წიგნთ საცავები იქნება, რასაკვირველია იმ ერობის ორგანოების ხელში, რომელნიც სპეციალურად ამისთვის იქნებიან დაარსებულნი. ასეთ სეერობო ორგანოებს, რომელნიც წიგნთ საცავ სამკითხველოებს და აგრეთვე სკოლებს განაგებდნენ, რასაკვირველია, ასეთ ორგანოებს პირდაპირი დამოკიდებულება ექნებოდა განათლების და არა შინაგან საქმეთა სამინისტროსთან. მაშასადამე აქ კითხვა ასეთი დაყენებული, — რომელი სამინისტრო უფრო ადვილად და უფრო სისწრაფით როგორც საჭიროა გაატარებს ამ კანონ-პროექტს? ჩვენი კომისია დასთანხმდა იმ აზრზე, რომ შინაგან სამინისტრო უფრო ადვილად გაატარებს ვიდრე განათლების სამინისტრო. და ეს კანონ-პროექტი კი ასეთ სისწრაფით რევოლიუციის გზით არის გასატარებელი, ჩვენ იმას არ უნდა გამოუდგეთ—ვის უფრო შეეფერება წიგნთ საცავ სამკითხველოების ცხოვრებაში გატარება.

ოღონდ კი გატარდეს და ვინც გაატარებს სულ ერთია. შინაგან საქმეთა მინისტრი თუ განათლების მინისტრი ასრულებს ამ საქმეს ეს სულ ერთია. მთავრობა ასე უყურებს საქმეს ოღონდ — გატარდეს და ეს სულ ერთია თუ ვინ გაატარებს. ოღონდ კი ერობის საშუალებით ეს საქმე თვითმმართველობას დაექვემდებაროს.

აი, ამ მოსაზრების გამო ჩვენ დავთანხმდით, რომ შინაგან საქმეთა სამინისტროს უნდა მივცეთ ეს თანხა, რომელიც საჭიროა ამ კანონ-პროექტის განსახორციელებლად. თვით კანონ-პროექტი 8 მუხლისგან შესდგება.

თავმჯდომარე პარლამენტის წევრი არჩილ ჯაჯანაშვილი.

არ. ჯაჯანაშვილი. (ს. ფ.) ბატონებო, რასაკვირველია ბევრი ლაპარაკი არ არის საჭირო იმის შესახებ, რომ ბიბლიოთეკები საჭირო არის. რაც უფრო ბევრი ბიბლიოთეკები იქნება, მით უკეთესია, ხალხის განათლებისათვის. მაგრამ ჩვენ ვერ დავეთანხმებით მომხსენებლის აზრს, რომ ბიბლიოთეკის გახსნის საქმე უნდა დაეკისროს შინაგან საქმეთა მინისტრს. როდესაც რუსეთში შინაგან საქმეთა სამინისტრო კულტურულ და სხვა დარგს თავის გავლენის სფეროში ითრევდა მას განსაკუთრებული მიზანი ჰქონდა, მას უნდოდა ადგილობრივ ეს კულტურული დაწესებულება გამოეყენებინა იმ პოლიტიკის საწარმოებლად რომელზედაც თვითონ იღვა და ატარებდა. მე არ ვიტყვი, რომ შინაგან საქმეთა სამინისტროს ამ მოსაზრების ძალით მსურდეს ბიბლიოთეკები დაუმორჩილოს თავის უწყებას. მე უფრო იმას დავიჯერებ, რომ სამინისტრო დაინტერესებული არის საქმით და მას უნდა რაც შეიძლება მალე გაიხსნან ეს სამკითხველოები. შესაძლებელია სამინისტრომ ფოსტა-ტელეგრაფის, და ტელეფონის საქმესთან ერთად სამკითხველოების დაარსება იკისრა იმით, რომ ფოსტა-ტელეგრაფი ტელეფონი და სამკითხველოები ეს არის მასალა ერობის და რადგანაც ერობის შექმნას

ხელმძღვანელობს თვით შინაგან საქმეთა სამინისტრო, ამიტომ რასაც ველოია უფრო უკეთესი იქნება, რომ ეს მასალაც შინაგან საქმეთა სამინისტრომ დაამზადოს და დამზადებული მასალა კომპაქტიურად გადასცეს მომავალ ერობას. მე მგონია, რომ შინაგან საქმეთა სამინისტრო ამით ხელმძღვანელობდა. მაგრამ ეს მოსაზრება მე საბუთად არ მიმაჩნია. შინაგან საქმეთა სამინისტრო მართალია ხელმძღვანელობს ერობის შექმნის საქმეს მაგრამ ამ დაწესებულებებისათვის, მომავალ ერობისათვის მასალას ამზადებს არა მარტო შინაგან საქმეთა სამინისტრო, არამედ განათლების სამინისტროც.

ჩვენ ვიცით, რომ ზოგი სახალხო სკოლები მომავალში გადავა განათლების სამინისტროს ხელში. ამიტომ განათლების სამინისტროს ამ შრომაში უპირატესობა უნდა მიეცეს შინაგან საქმეთა სამინისტროზე. მე მგონია იმ მოსაზრებაზე უნდა დავდგეთ, რომ ბიბლიოთეკები და საშუალებებიც, რომლებიც არ ხვდება სკოლებთან უნდა დაექვემდებაროს სახალხო განათლების სამინისტროს. ეს მით უფრო საქირია, მიუხედავად მომხსენებლის განცხადებისა, რომ საუკეთესო დამზადებული აპარატი სახალხო განათლების სამინისტროს უფრო აქვს, ვიდრე შინაგან საქმეთა სამინისტროს. თვით კანონ-პროექტით საშუალებების ხელმძღვანელობა ევალება სოფლის მასწავლებელს, რად უნდა გამოაცალიოს ხელიდან ერთად ერთი კულტურული დაწესებულება სოფელს? და ამას მოკლებული იქნება სოფელი, თუ ამ ამ კულტურულ დაწესებულებას გაუშვებს ხელმძღვანელობას რა მასწავლებელი თავის უწყების საშუალებით, არამედ კომისიების საშუალებით, რომელნიც ექვემდებარებიან შინაგან საქმეთა სამინისტროს. ამ მოსაზრების ძალით ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ის მუხლი, რომლის ძალითაც სახალხო საშუალებების ხელმძღვანელობა და გახსნა ევალება შინაგან საქმეთა სამინისტროს—უნდა შეიცვალოს სხვა წარად. როგორ უნდა შეიცვალოს, ამას მაშინ მოგახსენებთ, როდესაც შეუდგებიან კანონ-პროექტის განხილვას.

თავმჯდომარე. სიტყვა ეკუთვნის პარლამენტის წევრს თევზაძეს ილიას.

ილია თევზაძე. (ს. რ.) ბატონებო, იმის მტკიცებას, რომ წიგნთ-საცავ საშუალებები ფრიად საქირია ჩვენის ხალხისთვის, მე აქ არ შეუდგები. ეს ცხადია. ნათელია და ყველასათვის უდაოა და ამაზე ლაპარაკი ზედ მტად მიმაჩნია. ეს უკვე დასაბუთებულია და კანონ პროექტი ერთად მისაღებია.

მაგრამ რაც შეეხება თვით კანონპროექტის ცხოვრებაში განსახიერების წესს, იმ წესს, რომელიც წამოაყენა მომხსენებელმა, იგი ჩემის აზრით მიუღებელია და ყოვლად შეუწყნარებელი იმავე მოსაზრებით, რომელი მოსაზრებაც აქ მოიყენა თვით მომხსენებელმა. აქ ლაპარაკობდნენ, ვითომც შინაგან საქმეთა სამინისტრო უფრო ჩქარა და უფრო ადვილად მოაწყობს და მოაწესრიგებს იმ დიად კულტურულ საქმეს, როგორც არის საშუალებებს მოწყობა და მოწესრიგება. ეს აზრი ჩემის შეხედულებით არ არის სწორი და მართალი. მაშინ, როდესაც შინაგან საქმეთა მინისტრს დღეს დღეობით აუარებელი სხვა და სხვა თვის პირდაპირი საქმე აწევს თავზე. აუარებელი ვალდებულება აქვს აი, სწორედ ამ დროს ყოვლად შეუძლებელია მას კიდევ მიუმატოთ ეს მისთვის არა პირდაპირი საქმე, როგორც არის წიგნთსაცავ საშუალებების დაარსება. ამას თვით მომხსენებელმა გაუსვა ხაზი, რომ ეს არ

არის პირდაპირი საქმე შინაგან საქმეთა სამინისტროსო. მაგრამ ის მსა-
ბუთებს იმით, რომ ის უფრო ადვილად მოაწესრიგებს ამ საქმეს და
უკვე მოწყობილს ჩაბარებს შემდეგ ერობას. არა ბატონებო, უფრო
დაავიანებს. როგორც მოგახსენებთ უფრო რთული და ბევრი საქმე
აწევს შინაგან საქმეთა სამინისტროს. იმავე საქმეს, რათქმა უნდა, უფრო
ადვილად მოაწყობს განათლების სამინისტრო, ვინაიდან ეს მისი პირდა-
პირი საქმე არის, ეს მისი ვალდებულება არის, ეს მისი დანიშნულე-
ბაა. სწორედ ამას უფრო ჩქარა, უფრო კარგად მოაწესრიგებს და გა-
დაცემს მზა მზარეულად შემდეგ ერობებს. სწორედ სახალხო განათ-
ლების სამინისტრო არ ვიცი რა მოსაზრებით, რა დებულებით ხელმძღ-
ვანელობდა კომისია, როდესაც შეიმუშავა ეს კანონ პროექტი. მაგრამ
სწორედ ის პრინციპი საქმიანობისა, საქმის სარგებლობისა, საქმის ინ-
ტერესებისა, რომელიც ჩვენ ხშირად გვეხმის ამ ტრიბუნიდან, სწორედ
ამ კომისიას ჩემის აზრით, სრულიად უკუ უგდია და სულ ჩემთვის რა-
ღაც გაუგებარი მოსაზრება დაუდვია საფუძველად ამ კანონ-პროექტის-
თვის. ბატონებო, ჩვენი წინადადება იქნება: რა თქმა უნდა ეს კანონ-
პროექტი სავსებით მისაღებია, როგორც კვლავ მოგახსენეთ მაგრამ მი-
სი განსახიერება უნდა დაევალოს სახალხო საქმეთა სამინისტროს. ეს
მის ვალდებულებას შეადგენს. მე მეშინიან და მინდა პატარა შედარე-
ბა მოვიყვანო ამ საკითხის შესახებ. ვაი თუ ისე ჩქარა და ისე კარგა
ვერ მოაწყოს შინაგან საქმეთა სამინისტრომ, როგორც ეს ჰგონიათ და
ამტკიცებენ. მე ყოვლად შეუძლებლად მიმაჩნია დედას მოგწყვიტოთ
ბავშვი ძუძუდან და გადაეცეთ ძიძას და ვთქვათ, რომ ეს ძიძა დედა-
ზე უფრო კარგად აღზრდის ბავშვს. ჩვენი წინადადებაა, რომ სწორედ
დედამ აღზარდოს თავის შვილი და ჩვენ დაუჭერთ მხარს, რომ ამ საქ-
მის მოაწესრიგება გადაეცეს სახალხო განათლების სამინისტროს.

თავმჯდომარე. შინაგან საქმეთა მინისტრი.

შინაგან საქმეთა მინისტრი ნოე რამიშვილი. მოქალაქნო, ხალ-
ხის წარმომადგენლო. საკითხი, რომელიც თქვენს წინაშე სდგას, არის
საყურადღებო არა იმ მხრივ, რომ ის უმთავრესად ყურადღებას იქცევს,
არამედ მეორეს მხრივ — რა სარგებლობა შეუძლია მოიტანოს ამ საქმემ
საერთოდ. ჩვენ, განსაკუთრებით ეხლა უნდა აღვნიშნოთ, რომ ყველა
პარტიის წარმომადგენლნი, რომელნიც გამოდიან ამ ტრიბუნაზე, აღი-
არებენ, და ადასტურებენ იმას, რომ ეს საქმე ფრიალ საყურადღებო
იქნება ამ ეხმად, ერთი ორატორი უსაყვედურებს კომისიას, რომ მან
შეიმუშავა კანონ-პროექტი მთავრობისა, რომელიც შემდეგ მოიწონა
სახალხო განათლების კომისიამ. ერთად — ერთი სადაო საგანია, თუ ვის
უნდა დაექვემდებაროს წიგნ-საცავ სამკითხველოების საქმე, ამის შესა-
ხებ მთავრობას აქვს ვალაქრილი აზრი: — ისინი დაექვემდებარებიან ერო-
ბას. სახალხო განათლ. სამინისტროს საქმე იქნება, რასაკვირველია, კონ-
ტროლის საქმე. შეიძლება ზოგიერთ წევრმა პარლამენტისა არ იცოდეს,
რომ არსებობს უკვე კანონად ქცეული დადგენილება წინანდელი მთავ-
რობისა, ეს იყო ამიერკავკასიის მთავრობის დროს, რომლის და მიხედ-
ვით ერობის დაარსების შემდეგ მთელი რიგი დაწესებულებებისა
ერობას უნდა გადაეცეს. მაგალითად აგრარულ კანონპროექტების
განხორციელება, საადგილმამული დაწესებულებანი, პირველ დაწყე-
ბითი სკოლები მის ხელში იქნება. ამიტომ ჩვენ ვევეგონა, რომ მის
ხელშივე იქნება წიგნთ-საცავ საკითხველოების საქმე. მაშასადამე პრინ-

ციპიანოლოგო საკითხი, რომელიც თქვენს წინაშე სდგას თავის თავად არის საბოლოოდ გადაჭრილი ეს მთავრობაში არავითარ დავას არ იწვევს. მე ღრმა რწმენა მაქვს, რომ პარლამენტი უსათუოდ მას შეუერთდება. აქ არის მეორე საკითხი: როგორ უნდა მოვიქცეთ, რომ ამ კანონ-პროექტის განხორციელება რაც შეიძლება დაეჩქაროს. მხოლოდ ეს საკითხი არის ჩვენს წინ და არა ის, თუ ვის ხელში იქნება ეს საქმე. მე უნდა გავიმეორო, რომ ის იქნება ერობის ხელში. როცა არსებული სკოლები და წიგნთ საცავ სამკითხველოები ვადაეცემა ერობას, სახალხო განათლების სამინისტროს ხელში იქნება კონტროლი. როგორც ერთ, ისე მეორე დაწესებულებებზე. როცა მთავრობა იხილავდა ამ კანონ-პროექტს ჩვენ გამოვდიოდით პრაქტიკულ მოსაზრებებიდან, — არსებობს ერთნაირი ტრადიცია. ეს ტრადიცია არსებობდა ძველს რუსეთში და ის ფაქტიურად არსებობს დღესაც. თუკი ტრადიციას ანგარიშს გაუწევთ, თუ ეს ჩვენ გვინდა განვახორციელოთ დაუყოვნებლივ, მაშინ ჩვენ უნდა ვსთქვათ, რომ ეს შეუძლიან უპირველეს ყოვლისა შინაგან საქმეთა სამინისტროს გასაკუთრებით იმიტომ, რომ არსებობს ისეთი სოფლები, სადაც არცერთი სკოლა არ არის გახსნილი და შესაძლებელია, ინსპექტორები ვერ წავიდნენ. საცა სკოლები არ არსებობს იქ წინგთ-საცავ სამკითხველების საქმე მოუწყობელია. მე მგონია, რომ ეს იქნება საკითხის დიდხნით დაგვიანება, განსაკუთრებით ისეთ პირობების დროს, რომელშიც ჩვენ ვიმყოფებით, ამ ეპოქა. რომ მართლაც და სახელდახელოდ, ერთბაშად განახორციელოთ ეს კანონ-პროექტი სხვა ორგანიზაციის მიერ, ეს შეუძლებელი იქნება თუ არ იქნა გამოკყენებული ის აპარატი, რომელიც არის შინაგან საქმეთა სამინისტროს ხელში. ჩვენ გვინდა ვიხსენებდეთ ამ საკითხის მხოლოდ ერთი მხარე და არა დავა უწყებათა შორის. ვინაიდან, თავისთავად ეს საკითხი უკვე გადაჭრილია ერობის სასარგებლოდ, ამიტომ ეს მეორე საკითხი უსათუოდ უნდა მოიხსნას.

აქ ერთი ორატორი ამბობდა, რომ კომისიას არ შეუძლია მასწავლებელს მისცეს რაიმე ღირებულება. განა ღირებულებაში არის საქმე? ღირებულებებს მისცემს სახალხო განათლების მინისტრი. მაგრამ, როცა ამ საქმეს განხორციელებთ, — აი ამ საქმის განხორციელების დროს მხამხარეულ აპარატით ვისარგებლებთ, და გამოკყენებთ მას. სწორეთ ამიტომ ჩვენ შევიძუშავეთ ისეთი ფორმა, რომელიც მე მგონია, ყველასთვის მისაღები უნდა იყოს. ერობა მრავალ ადგილს უკვე არსებობს და ეს იქნება უფლების მიცემა საქართველოს რეპბლიკაში, რასაც გამსაკუთრებელი მნიშვნელობა აქვს. იმიტომ, რომ სხვას რომ თავი დაეანებოთ, მრავალ ადგილას სრულიად არ იციან ჩვენი კანონები ოდნავადაც არა აქვთ მათზე წარმოდგენა. ჩვენ უნდა მივცეთ მათ ყველა ეს. ბევრ ადგილს ავანსებით დახმარება უნდა აღმოუჩინოთ, შემდეგ კი საქმის განვითარება იქნება დამოკიდებული თვით ერობაზე და არა რომელიმე სამინისტროს მოქმედებაზე და ენერგიაზე. ამიტომ ეს მეორე საკითხი, თუ მართლა ჩვენ არა გვსურს ამ საქმის განხორციელება რამოდენიმე ჰფით ვადავლოთ, და გვინდა ვისარგებლოთ არა ჩვეულებრივ მომენტით, — უნდა მოიხსნას. უნდა მოვახსენოთ, რომ მრავალ ადგილას არსებობს იმისთანა მასწავლებელი ორი სოფელიც კი არ მოაზრებია, სადაც სკოლები იყოს გახსნილი. იქ, სადაც აჯანყება იყო, მაგალითად თიანეთის მასწავლებელი, ჩვენ არ გვაქვს სკოლები, წიგნთსაცავები და საფრთხოდ სადაც სწავლა-განათლების საქმე

და საერთოდ სადაც სწავლა-განათლების საქმე დაქვეითებულია, სწორედ აქ იქნება საჭირო იმ თანხის გადაღება, რომელიც დარჩება ადგილობრივ თვითმართველობებს. დასავლეთ საქართველოში სრულიად ზედმეტი იქნება ხოლმე დახმარების აღმოჩენა. მე ვამბობ, რომ ჩვენს ხალხს დახმარება აღმოუჩინოთ და მივცეთ საშუალება ამ კულტურულ დაწესებულებით ისარგებლოს. და ამ კანონ-პროექტის დაჩქარებით განსახორციელებლათ საჭიროა ვისარგებლოთ იმ აპარატით, რომელიც მზად არის. ვინაიდან ასეთი აპარატი არის სწორედ შინაგან საქმეთა სამინისტროს ხელში და ამიტომ ამ კანონ-პროექტის განხორციელება უნდა გადაეცეს შინაგან საქმეთა სამინისტროს. მთავრობა ამ გზას უნდა დაადგეს. მხოლოდ ამ გზით შეიძლება, რომ ეს საქმე განხორციელდეს.

დავა იმის შესახებ, თუ ვის ხელში უნდა გადავიდეს ეს საქმე შემდეგში თავის თავად მოიხსნება. მე წინადა ვამბობდი და ახლაც გავიმეორებ: რომ ეს უნდა გადაეცეს, რასაკვირველია ერობას. სახალსო განათლების სამინისტროს ხელში კი იქნება ჩვეულებრივი კონტროლი... თუ რა წყრით უნდა სწარმოებდეს მიწერ მოწერა სამინისტროსა და მასწავლებლის შორის, — დაინტერესებულ ფრაქციათა საყურადღებოთ ვიტყვი, რომ ამის ხელმძღვანელობა აწევს განათლების სამინისტროს. ამ მხრივ ეს უდავოა. ვის ხელში იქნება ეს — განათლების სამინისტროსა თუ შინაგან საქმეთა სამინისტროს ხელში — გარჩევა მხოლოდ იმაში არის, რომ მთავრობას ჰგონია, და მე გადაჭრით ვაცხადებ, რომ მთავრობას იმიტომ შეუძმუშავებია ამ სახის კანონ-პროექტი, რომ მხოლოდ ეს მოგვეცემს საშუალებას დაჩქარებით განვახორციელოთ ეს საქმე ერთხელ უკვე გაკვლეულ გზით. წინააღმდეგ შემთხვევაში კი საქმე მეტისმეტად დაგვიანდება და ის მიზანი, რომელსაც ისახავს პარლამენტი, ამ შემთხვევაში, მიუღწეველი დარჩება.

თაკჯვდომარე. სიტყვა ეკუთვნის პარლამენტის წევრს შალვა ქარუმიძეს.

შალვა ქარუმიძე. (დამ. ერ. დემ.) ბატონებო! ამ ხასიათის კანონ-პროექტი, რომელსაც ეხლა ვიხილავთ, ჩვენთვის განსაკუთრებული ყურადღება და მნიშვნელობა აქვს. სწორედ ამ ხასიათის საქმიანობაში უნდა გააძლიეროთ ამ კულტურულ მუშაობით მისცეს სიძლიერე და სახე საქართველოს პოლიტიკურ და ეკონომიურ სიძლიერეს. ჩვენ გვესმის ისიც, რომ მეტად აჩქარებულის ტემპით უნდა ვიმუშაოდ სწორედ აი ამ დარგში. აი ამიტომ უნდა ვერიდოთ ყოველ იმ მოვლენას, ყოველ იმ დავიდარბას, რომელიც აფერხებს საქმეს. ჩვენდა სამწუხაროდ, ასეთი დავიდარბა უწყებლთა შორის ეს პირველი მაგალითი არ ვახლოვთ. ჩვენ არ ვიცით რად მოიხსნა და ან შემდეგში როგორ გადასწყდება კანონპროექტი ყველა უწყებათა სკოლების ერთ სამინისტროს ხელში გადასვლის შესახებ. ჩვენ ვიცით, მაგალითად, რომ განათლების კომისიის და მთავრობის აზრით, სამეურნეო სასწავლებლები უნდა დარჩენილიყვნენ მიწად მოქმედებას სამინისტროს ხელში. ჩვენ ვიცით, რომ შემოვიდა ასეთი კანონ-პროექტი. შემდეგ მოიტანეს და დღემდის არ ვიცით ვის ხელშია ეს სამეურნეო სასწავლებლები, ვის ხელში უნდა იყოს და ვინ უნდა იყოს პასუხის მგებელი პარლამენტის და ქვეყნის წინაშე. ეს დამეთანხმებით მეტად ნორმალური მდგომარეობა არის.

არა ნორმალური მდგომარეობა, იმავე ნიადაგზე აშენებული და გამოუკვეცილი. არა ნორმალური მდგომარეობა სხვაგანაც გახლავთ, სასულიერო სასწავლებელში, მაგალითად. მე ამ ორ დღეში თელავში გახლდით და იქ სასულიერო სასწავლებელს მასწავლებელი არ ჰყავს. საკმაოა ისიც რომ მასწავლებლებმა არ იციან, თუ საიდან უნდა მოუვიდეთ ინსტრუქცია ყოველ ნაირი საკათალიკო საბჭოდან თუ განათლების სამინისტროდან. რა შეხედულებისა უნდა ვიყენეთ, ბატონებო, ვისკენ უნდა იყვეს ჩვენი სიმპატია შინაგან საქმეთა სამინისტროსკენ, თუ განათლების სამინისტროსკენ, — მაინც ერთი რამ უნდა ვთქვა: ესეთი მდგომარეობა მეტად აფერხებს საქმეს, და ეს ძალიან დასაგმობი გახლავთ. ეხლა გადავდივართ თვით საქმეზე. აქ კი გამოვთქვამ სურვილს: რაც შეიძლება მალე, ამ უწყებათა შორის დავას, რომელიც აფერხებს საქმეს, საჭიროა რომ ბოლო მოუღლით. არ შეიძლება გაგრძელება საქმისა. ყველა საქმეს თავისი პატრონი უნდა ჰყავდეს. პრაქტიკულად ეს საკითხი მე ესე მაქვს წარმოდგენილი. სამკითხველო წიგნთ-საცავეები მთავრობამ უნდა გახსნას იქ, სადაც სკოლები არ არის. თორემ, როცა არის სკოლები, აქ, სუყველგან არსებობს ერთიც, და მეორეც. როდესაც ასეა საკითხი დასმული, რომ ამას მეტად საჩქარო. მნიშვნელობა ეძლევა, იმეტომ რომ, ხვალ, თუ მოგვიწდება წარდგომა საერთაშორისო წონის მქონე ამბებთან მაშინ, ჩვენ იქ უნდა წარვდგეთ ისე, როგორც ისეთი ხალხი, რომელიც უკვე შეუდგა ნამდვილ, კულტურულ, ევროპულ მუშაობას. და როდესაც ესეა დასმული საკითხი, მე მგონია, დავას იმის შესახებ, თუ რომელს უნდა დარჩეს, თუმცა შინაგან საქმეთა მინისტრის განცხადება, ყოველივე დავას სპობს, ბოლო უნდა მოეღოს. იგივე ამბობს, რომ ნორმალურ პირობებში დაექვემდებარება სახალხო განათლების სამინისტროს, და განხორციელდება ერობის ხელით საბოლოოთ. მაგრამ, მაშინ, როდესაც განათლების სამინისტროს არა აქვს აპარატი, რომ ამ მოკლე ხანში, ის რაც ჩვენთვის აუცილებლად საჭიროა, განახორციელოს, და როდესაც მუდამ, ჩვენი მდგომარეობა ასეთია, რომ ჩვენთან არ არიან ისეთი ნაწილები, რომელთაც სათანადო სწავლა განათლება მიუღლით, მოგახსენებთ დღევანდელ კომისრებზე, თუმცა მე პირადად დიდ სიმპატიებით ვეპყრობი, ისე რომ მათ დამცირებაში არ ჩამომართვათ, მაგრამ მე მსურს მეტი კულტურულ ღონის, მეტი სწავლა განათლებით აღჭურვილი ხალხი იყოს. მაგრამ როდესაც ასეა საქმე ეხლა ლაპარაკი სხვანაირად არ შეიძლება. მეტ წილად ასეთნი არიან, ბევრს ალავას არ ჰყოფს მასწავლებელი, ან კიდევ სხვა ვინმე და სადაც კომისრები არიან, მათ უნდა დავაკისროთ ეს საქმე. მაშასადამე შინაგან საქმეთა სამინისტროს დავვალევა ეს უდიდესი კულტურული საქმე. წინად საზოგადოდ ჩვენ ისე გვქონდა წარმოდგენილი, რომ შინაგან საქმეთა სამინისტროს არავითარი კავშირი არ უნდა ჰქონდეს კულტურულ საქმეებთან. აქამდის ასე გვქონდა წარმოდგენილი. თავის თავად ცხადია, რომ ერობა იქრება შინაგან საქმეთა სამინისტროს უწყებაში, და არა განათლების სამინისტროს უწყებაში. და ამით მე მგონია ეს ფორმალური საკითხი თავის თავად სწყდება (ხმა: ერობა უწყებათა გარეშე რჩება) ეგ არ ვიცი. ჯერ არ გამოგონია, რომ ერობა იქნება უწყებათა გარეშე. როცა მაგაზე იქნება ლაპარაკი მაშინ შეგიძლიათ გაჩოსთვათ თქვენი აზრი.

არსებითად ამ საკითხის შესახებ მე მოგახსენებთ ერთ რამეს. აქ იყო გამოთქმული აზრი, რომ განათლების სამინისტროს უფრო ადგილად შეუძლიან ამის განხორციელებაო. აი, როდესაც ასე გახლავთ საქმე თუ გამოუდგებით დავას და ავიღეთ ხელში მხოლოდ ის გზა, ის იარაღი, რომელიც გვაძლევს საშვალეებას განხორციელოთ ეს კანონპროექტი. არ არის კარგი, რომ ჩვენს წარსულიდან, გინდ იმ წარსულიდან, რომელიც გვქონდა რუსეთის ბატონობის დროს, რომ მოგონებას მივცეთ ალაგი ან ექვეები შევიტანოთ. ბატონებო, თუ ვისმეს ეჭვი აქვს იმის შესახებ, რომ შინაგან საქმეთა სამინისტროს ხელში განათლება არ არის, ის კი უეჭვოა, რომ არ არის სიყალბე. ამავე დემოკრატიულ მოსაზრებით, აქ იცავენ წინააღმდეგ აზრს და მაგალითად მოჰყავთ იმავე რუსეთის მაგალითი, ნუ დაგავიწყდებათ, რომ იმავე რუსეთში რასაც ვერ ასრულებდა სტალინის მთავრობა იმას აკისრებდა განათლების სამინისტროს. თქვენ გეხსომებათ ცნობილ მინისტრის ტოლსტოის სიტყვა, როცა კლასიციზმი შემოჰქონდათ რუსეთში, მან სთქვა ის რაც ვერ გაუკეთებია პოლიციას უნდა გააკეთოს სკოლაში. ჩვენთვის არ არის სახარბიელო და არც კარგი. ჩვენი სურვილია, ერთხელ და სამუდამოდ ამოიფხვრას ის ტრადიცია, რომელიც მოდის ჩრდილოეთიდან. ჩვენ ერთნაირ ნდობით უნდა აღვუჭრავთ, როგორც ერთი სამინისტრო, ისე მეორე.

თავმჯდომარე. სიტყვა ეკუთვნის საბჭოს წევრს ცინცაძეს.

ნოე ცინცაძე. (ს.დ.) ისეთ სფეროში გადავიდა კამათი, რომ მართლაც ერთ ნაირი უხერხულობა არის ჩვენს წინაშე. ლაპარაკი იმაზე, რომ რომელიმე სამინისტროს უნდა მივანიჭოთ უპირატესობა, როცა ამაზე სრულიად ლაპარაკი არ არის—ასეთ ლაპარაკს აქ ადგილი არ უნდა ჰქონდეს. ნამდვილად აქ არის ორი მოსაზრება.—ერთი მოსაზრება, რომელზედაც უკვე ილაპარაკეს, არის მოსაზრება ფორმალური მეორე—არსებითი.

ფორმალური მოსაზრება ასეთი იყო — ბატონი ჯაჯანაშვილი ამბობდა, რომ ძველად ბიბლიოთეკების საქმე შინაგან საქმეთა სამინისტროს ხელში და მის განმგებლობაში იყო. ბიბლიოთეკების და საკითხველოების მეოხებით შინაგან საქმეთა სამინისტრო ერთნაირ ჩვენ ვიფიქრებთ, რომ შინაგან საქმეთა სამინისტრო აწარმოებს ერთ-ვეარ პოლიტიკას, მაშინ ბატ. ჯაჯანაშვილი გამოიჩენდა დოგმატიკობას (დადიანი: „არ გამოუჩენია!“) არა მე არ ვამბობ გამოიჩინა, მეთქი,—გამოიჩენდა. მხოლოდ ამაზე მქონდა ლაპარაკი.

თავის თავად ცხადია, რომ ის მოსაზრება, რომელთაც ძველად ხელმძღვანელობდნენ უკუ ვაგდეთ და ეხლა ჩვენ სულ სხვანაირად უნდა ვიმსჯელოთ. ჩვენი სახელმწიფო თუ იარსებებს—აუცილებლად იარსებებს, როგორც დემოკრატიული სახელმწიფო. ასე რომ აჩრდილი პლევის და სტილიზონისა არ უნდა გვაშინებდეს. ცხადია, შინაგან საქმეთა სამინისტრო კვლავ დემოკრატიულ პოლიტიკას აწარმოებს. ისე როგორც სხვა სამინისტროც. მაშასადამე ამ მხრივ საშიში არ არის რა (დადიანი: კომისრის აჩრდილი!) მაგრამ კომისრებზედაც არის აქ ლაპარაკი. საქმე იმაშია, რომ არის ისეთი ადგილები, სადაც სკოლები არ არსებობენ. რა უნდა უყოთ ბატონებო, ეხლა აი ასეთ სოფლებს? ჩვენ იძულებულნი ვართ ასეთ შემთხვევაში, ხელმძღვანელობა მიიანოლო

ხალხისაგან არჩეულ კომისრებს, სანამ კრება არ შემოვა და აიღებს ამ საქმეს. ეს დროებითია.

თვითონ კანონ-პროექტი აღნიშნავს, რომ ეგ დროებით ევალება კომისარს და მგონია ამ მხრივ, არავითარ საშიშროებას არ წარმოიდგენს ეს კანონ-პროექტი.

მაშასადამე ფორმალური მოსაზრება კიდევ ერთია. ძველად, არსებულ წესით, სამკითხველოები და წიგნთსაცავები შინაგან საქმეთა სამინისტროს უწყებაში იყო. ეს წესი ჯერ ჩვენ არ გავვიუქმებია და ამას, მე მგონია, შეიძლება არც მომავალში დავვიტოვო და ამის გაუქმება.

დამეთანხმებიდ, თუ ერობები შინაგან საქმეთა სამინისტროს ექვემდებრებიან ამ შემთხვევაში ეს სამინისტროს უწყებაში შედის ერობის ხელში გადადის სკოლების საქმე. მაშასადამე, თავის თავად ცხადია რომ ერობის ხელში გადადის წიგნთსაცავ სამკითხველოების საქმეც, ამ საქმის მოწყობაც.

განათლების სასინისტროს ეხლა არა აქვს სათანადო აპარატი, რომლის მეოხებით შეუძლიან მოაწყოს ეს საქმე. შინაგან საქმეთა სამინისტროს კი აქვს ეს აპარატი. ბევრია ასეთი ადგილები, სადაც, სკოლები სრულიადაც არ არის. მაგალითად ღუშეთის და თიანეთის მაზრებში ასეთ ადგილებში სამკითხველოების გახსნა აუცილებლივ უნდა მივანდოთ ისეთ ორგანიზაციას, რომელიც ექვემდებრება შინაგან საქმეთა სამინისტროს. აქ საკითხი ჩემის აზრით, თავის თავად სწყუდება. აქ იყო კიდევ ერთი მოსაზრება. ეგ რაღაც ანალოგია მოყვანილი ღედისა და შამისა შესახებ. მაგრამ ამის შესახებ უნდა მოგახსენოთ, რომ ეს ანალოგია არაფერს ამტკიცებს. არის ისეთი ობიექტიური პირობები, როცა დედა ვერ არის ნამდვილი დედა, როცა დედა სუსტია, როცა დედა ვერ იღედებს, მაშინ თავის თავად ცხადია, რომ ძიძა უნდა მიამშველოთ. მეორეს მხრივ, მე ვფიქრობ ამ ანალოგიას ადგილი არ ჰქონია. ამისთვის საფუძველი არ იყო. მაშასადამე ის მოსაზრებანი, რომელიც აქ იყო წარმოდგენილი, ერთის მხრივ არსებითი, იმითი რაც იყო აქ თქმული და იმით, რაც მე დაუმატე, მე მგონია უარყოფილი უნდა იყოს. ან უნდა უარყოთ ერობის შინაგან საქმეთა უწყებაში გადაცემა ან უნდა თქვენ უნდა დაეთანხმოდ იმ კანონ-პროექტს რომელიც ეხლა შემოიტანეს.

თავმჯდომარე. წინადადება არის შემოტანილი, რომ კამათი მოისპოს. კამათი მოსპობილია და სიტყვა გკუთვნის მომხსენებელს.

ლევ ნათაძე. (მომხსენებელი) კამათმა გამოარკვია, რომ უმთავრესი დებულება ჩვენ ყველას ერთ ნაირად გვესმის. თითქმის ყველანი თანახმანი ვართ, რომ ბიბლიოთეკა-სამკითხველოები უნდა გაიხსნას ცხლავე. არ უნდა დაუცადოთ იმ დროს, როცა ერობა იქნება შემოღებული, და ერობას დაექვემდებარება, ასე რომ ერობის შემწეობით პირდაპირ განათლების უწყებაში გადავიდეს.

ასე რომ ჩვენ შორის არავითარი განსხვავება არ არის. განსხვავება დგება მაშინ, როდესაც ჩვენ ვიხილავთ მიზანშეწონილობის საკითხს: ვინ უფრო უკეთ გააკეთებს ამ საქმეს—განათლების სამინისტრო თუ შინაგან საქმეთა სამინისტრო? მე როდესაც ამ საკითხს ვაყენებდი, მე მინდა თქვენ გაითვალისწინოთ, თუ რა ნაირად გატარდება რეალურად ეს საკითხი ცხოვრებაში. მე მგონია, თუ თქვენ ამას ჩაუყვირდებით, თუ თქვენ ამას გაითვალისწინებთ, დამეთანხმებით, რომ ერთად ერთი

აპარატი, რომელსაც შეუძლიან, ეს გაატაროს—არის შინაგან საქმეთა სამინისტროს აპარატი.

რა ნაირად იქნება რეალურად გატარებული ეს კანონ-პროექტი? ჩვენი ქვეყანა დაფარულია მრავალ სკოლებით, მაგრამ ერთ კუთხეში თუ ბევრი სასწავლებლებია, მეორე კუთხეში სრულებით არ არის, მაგალითად დუშეთის და თიანეთის მაზრებში. დუშეთში სულწირველად რაღაც ორიდენი სასწავლებელი და მასწავლებელი გადადის ერთ სასწავლებლიდან მეორეში. მაგრამ არის ისეთი კუთხეები სადაც, წარმოიდგინეთ, ათი სოფლის საზოგადოებაა და სადაც არც ერთი სასწავლებელი არ არის. ჩვენი სამინისტრო პირველად აქედან ეცდება, ამა ღვილებიდან დაიწყოს გატარება ამ კანონ-პროექტისა. და აი, აქედან დაიწყებს მის გატარებას. მაშინ ნიადაგი ეცლება იმ მოსაზრებას, რომელიც ბატონმა ჯაჯანაშვილმა წამოაყენა, რომ მასწავლებელს დავალოთ ეს საქმეო. რომელ მასწავლებელს? რომელ სკოლას? როდესაც არც მასწავლებელი და არც სკოლა არ არის. ჩვენ რომ ეს დავისაზოთ პრინციპიალურ საკითხად, ეს იმას ნიშნავს, რომ იქ, სადაც მასწავლებელი არ არის ეს საქმე არ გატარდება, ეს ასე არ უნდა მოხდეს. ეს უნდა გაატაროს იმ ორგანომ, რომელიც არსებობს სოფლად, და რომელსაც ეს შეუძლიან. პირველად უნდა დავიწყოთ ამ ბიბლიოთეკების და სამკითხველოების დაარსება იმ საზოგადოებებში, რომლებითაც არ არიან მასწავლებლები არის მხოლოდ ერთად-ერთი ორგანო, რომელსაც შეუძლიან გატარება—ეს არის კომისრები. შეიძლება ეს კომისრები თქვენ არ გიყვარდეთ, და მოგწონდეთ, როგორც ბ. ქარუმიძემ სთქვა, არ მომწონსო; მართალია, ბევრნი არიან ისეთი კომისრები რომელნიც ჩვენ არ მოგვწონს, მაგრამ, თუ თქვენ ნამდვილად, და გულწრფელად გინდათ გატარება ამ საქმისა, და თქვენ ამბობთ, რომ ეს უნდა გატარდეს ეხლავე, დაუყოვნებლივ,—მაშინ თქვენ უნდა დაგვცხამოთ, რომ ეს კანონ-პროექტი გატარებული იქნეს ცხოვრებაში.

ბ. ჯაჯანაშვილმა ბრძანა, რომ თქვენ გსურთ მასწავლებლებს ხელიდან გამოვკლიჯოთ ეს მოვალეობაო. ეს არ არის მართალი მე ვ, მუხლში ნათქვამია; (კითხულობს) სოფლის სკოლებთან დაარსებულ წიგნთ საკვამთავროების გამგებლობა დროებით დაეკისროს სკოლების ზედამხედველებს, ხოლო სოფლის სამმართველოებთან—კომისრებს, აქედან თქვენ ხედავთ, რომ იქ, სადაც ზედამხედველი არ არის—სამართლიანია რომ სკოლების გამგეობა დაეკისროს სოფლის კომისრებს. სამართლიანია რომ ამ ბიბლიოთეკა—სამკითხველოს გახსნაც დაეკისრათ მათ. კითხვა აქ გარკვევით და აშკარად სდგას. ამის შესახებ არავითარი კამათი არ შეიძლება, ამიტომ საქმის გაგრძელება ზედმეტია. ბატ. ქარუმიძემ სთქვა, რომ ყველა ამის თანახმა არის და საქმის გადადება არ შეიძლება თუ თქვენ ეს არ გინდად და გადადებაზე მიდგება საქმე მაშინ სულ ცოტა 6—7 თვე იქნება საჭირო რომ წვრილი საეროებო ერთეული მოგვევაროთ. თუ ამას არ ინებებთ ჩვენ ეხლავე უნდა დაეკისროთ სოფლის კომისრებს და სხვას არავის. აქ ამბობენ, შინაგან საქმეთა სამინისტროს აუარებელი საქმე აქვს. და ვერ გამოუდგება ამასო, ვთქვათ აუარებელი საქმე აქვს. ვთქვათ გაუქირდება. გვაქვსის კი ეთი ორგანო, რომელსაც შეუძლიან ამის განხორციელება? თუ მიჩვენებთ ისეთი ორგანოს, რომელსაც შეეძლება ამ კანონპროექტის განხორციელება გარდა შინაგან საქმეთა სამინისტროსა.

როსი მაშინ მე მომხრე ვიქნები, რომ ის ორგანო გაუძღვეს ამ საქმეს. თუ განათლების სამინისტროს აქვს ისეთი ორგანო რომელსაც შეეძლება გაატაროს ეს კანონ-პროექტი, მაშინ რასაკვირველია დავაკისრებთ განათლების სამინისტროს. მაინც და მაინც თუნდაც საქმე დააკისროთ შინაგან საქმეთა სამინისტროს, როგორც მე პირველად მოგახსენეთ, საშიში აქ არაფერი არ არის. სრულიად არ არის საშიში რომ ეს საქმე მარტოკა შინაგან საქმეთა სამინისტრომ გაატაროს აქ ხომ ისე არ ვაყენებთ საკითხს, რომ ბიბლიოთეკა სამკითხველოები კომისრების ხელში უნდა იყოს. ბიბლიოთეკები და სამკითხველოების დაარსება უნდა დავავალოთ კომისრებს და ამ კომისრებმა უნდა გადასცენ სკოლის ზედამხედველს. თუ სკოლა არ დაარსდა და არ იქნება დაარსებული ვინამ ერობა შემოვა, მაშინ ეს სამკითხველოები გადაეცემა პირდაპირ სკოლის ზედამხედველების მადიერ ამ საერობო წვრილ ერთეულებს, საერთოდ იმ თვითმართველობს, იმ ორგანოებს, რომელთა პირდაპირი მოვალეობა არის ამ საქმის გატარება ამ საქმის გაძლოლა.

მაშასადამე, აქ უწყებებს შორის დავა არ უნდა იყოს. ჩვენს უწყებათა და სამინისტროთა შორის დავას ადგილი არ უნდა ჰქონდეს. ჩვენ გვაქვს ერთი კაბინეთი, ერთი ნების მქონე ორგანო. ამ ჩვენმა კაბინეთმა ისე გადასწყვიტა, რომ ყველაზე უფრო მოხერხებულია, რომ ეს საქმე დაეკისროს შინაგან საქმეთა სამინისტროს და არა განათლების სამინისტროს, რადგან განათლების სამინისტრო ამას ვერ გაატარებს პრაქტიულად და ფაქტიურად ქალაქზე დარჩება. ამ სახით ჩვენ კანონ-პროექტის მიღება სირცხვილში ჩაადგება განათლების სამინისტროს. იგი მას ცხოვრებაში ვერ გაატარებს, მე მგონია, რომ უფრო მალე გატარდება კანონ-პროექტი, თუ გადავცემთ შინაგან საქმეთა სამინისტროს.

თავმჯდომარე. ვინ ანის წინააღმდეგი მუხლობრივი განხილვაზე არავინ. გთხოვთ წაიკითხოთ 1 მუხლი.

მომხსენებელი კითხულობს 1 მუხს დაარსებულ იქნეს რესპუბლიკის ყველა სოფლის სკოლებთან წინგთ საცავ სამკითხველოები.

თავმჯდომარე. ვის ჰსურს სიტყვა: გნებავთ თუ არა ბ. დადიანო! არა. გთხოვთ წაიკითხოთ შემდეგი.

მომხსენებელი. (კითხულობს მეორე მუხლს) იმ სოფლებში სადაც სკოლები ჯერ კიდევ არ არსებობს, წინგთ საცავ-სამკითხველოები გახსნილ იქნას სოფლის სამმართველოებთან.

თავმჯდომარე. ვის ჰსურს სიტყვა? პარლამენტის წევრი წერეთელი.

ირ. წერეთელი. აქ სარედაქციო შესწორება არის საჭირო, იმიტომ რომ აქ ნათქვამია: „იმ სოფლებში, სადაც არის სამმართველოები“. ყოველს სოფელში ხომ არ არსებობს სამმართველოების მაგივრად უნდა დავწეროთ-- „სოფლის საზოგადოებებში“. წერილობით შემოვიტანოთ?

თავმჯდომარე. აქ არის წინადადება სოფლის საზოგადოება... ვის გსურს ამის შესახებ სიტყვა? სიტყვა არავის სურს. მომხსენებელი.

მომხსენებელი. მე მგონია, რომ სულ ერთია სოფელი თუ სოფლის საზოგადოება, თუ სოფლის საზოგადოების სამმართველო თუ სოფლის სამმართველო არ არსებობს, მაშინ არც სკოლა გაიხსნება. არსებობს და იქ არ არის სკოლა, მაშინ იქ სკოლა უნდა გაიხსნას. აქ არავითარი განხილვა არ არის. არსებითად

აზრის განსხვავება არ არის. მაინც და მაინც მე ასეთ შესწორების წინააღმდეგი არ ვარ.

თავმჯდომარე. ვინ არის წინააღმდეგი, რომ ასეთი შესწორება შევიტანოთ? (კენჭის ყრა). შესწორება მიღებულია, ვის გსურს სიტყვა ამ მუხლის შესახებ? მუხლი მიღებულია. შემდეგი.

მომხსენებელი. (კითხულობს) დღიდან საერობო თვითმართველობის შემოღებისა წიგნთს? ცავ სამკითხველოები გადაეცეს საერობო დაწესებულებებს და ამ უკანასკნელთ დაეკისროს მათი პატრონობა.

თავმჯდომარე. ვის ჰსურს სიტყვა შეორე მუხლის შესახებ? ვინ არის წინააღმდეგი? მიღებულია. შემდეგი მუხლი.

მომხსენებელი. (კითხულობს) მე-5 მუხლი. დაეთმოთ უფასოდ ყველა სახალხო წიგნთსაცავ სამკითხველოებს გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკის“ თითო ცალი ერთი წლის ვადით დღიდან სამკითხველოს გახსნისა.

თავმჯდომარე. ვის ჰსურს სიტყვა? ვინ არის წინააღმდეგი? მიტებულია. შემდეგი მუხლი.

მომხსენებელი. (კითხულობს) მე-4 მუხლი. ამ მიზნით გადაღებულ იქნეს სახელმწიფო ხაზინიდან ერთდროულად (100.000 მ.) ასი ათასი მანეთი. შინაგან საქმეთა მინისტრის განკარგულებაში.

თავმჯდომარე. ამ მეექვსე მუხლის შესახებ შესწორება გახლავთ შემოტანილი. სიტყა ეკუთნის არჩილ ჯაჯანაშვილს.

არ. ჯაჯანაშვილი- (ს. ფ.) მიუხედავად იმისა, რომ თითქმის გადაწყვეტილად უნდა ჩაითვალოს ეს საკითხი, მე მაინც საჭიროდ მიმაჩნია შემდეგი შესწორება შევიტანოთ ამ მუხლში. საჭიროდ მიმაჩნია არა იმიტომ, რომ აქ ნდობის, ან არა ნდობის საკითხი იყოს დასმული, როგორც ერთ ფრაქციის წევრს ჰგონია. ჩვენ ამისთანა ნდობის საკითხის დასმა საჭიროდ არ მიგვაჩნია მით უფრო ისეთ ფრაქციის წარმომადგენლისაგან, რომელიც ყოველ დღე უნდობლობას უცხადებს ჩვენს მთავრობას.

მეორე მუხლის შესახებ ჩვენი წინადადება—შევცვალოთ შემდეგ ნაირად (კითხულობს).

„ამ მიზნით გადაღებულ იქნას სახელმწიფოს ხაზინიდან ერთდროულად (100.000 მ.) ასი ათასი მან. განათლების სამინისტროს განკარგულებაში. გ. ვეშაპელი. ადგილიდან ესე იგი ფედერალისტთა პარტიას!“

ლ. ნათაძე. იმ შესწორებით, რომელიც შემოიტანა ბ. ჯაჯანაშვილმა. მას ჰსურს კონტრბანტით გაატაროს, ის რის შესახებაც კამათი გვქონდა. ამ კამათმა საბოლოოდ გამოარკვია ის აზრი, რომ უფრო მოხერხებულია, რომ შინაგან საქმეთა მინისტრს გადაეცეს თანხა (გ. ვეშაპელი. ე. ი. სოციალ-დემოკრატიულ პარტიას!) განათლების სამინისტროს რომ გადაეცეთ ეს თანხა მაშინ შინაგან საქმეთა სამინისტროს განკარგულებაში მყოფ კომისრებმა იმის მაგიერ რომ პირდაპირ მისწერონ შინაგან საქმეთა სამინისტროს, მათ მიუხედავთ ობრაზცების გზას მიმართონ. ამით სხვა არ იყოს რა მარტო ქალაქის წარმოება სამად გაიზღება. და დამეთანხმებით, რომ ეს შინაგან საქმეთა სამინისტროს უნდა გადაეცეს. ამაში უნდა დამეთანხმდეთ. თანხა უნდა გადაეცეს შინაგან საქმეთა სამინისტროს.

თავმჯდომარე. ვინ არის მოქმედი ამ შესწორებისა, რომელიც შემოიტანა ბ. ჯაჯანაშვილმა (ხმა: გახივით დაითვალოთ): დიდი სი-

მოცნებით: მომხრეა 20. წინააღმდეგი—35. მაშასადამე შესწორება უარყოფილია. ვინ არის წინააღმდეგი შეექცევ მუხლისა? შეექცევ მუხლი მიღებულია: შემდეგი.

მომხსენებელი. კითხულობს მე-7-ე მუხლს. ამ კანონის განხორციელება დაეკისროს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახალხო განათლების სამინისტროსთან შეთანხმებით.

თავმჯდომარე. ვის სურს სიტყვა? პარლამენტის წევრი ჯაჯანაშვილი.

არჩ. ჯაჯანაშვილი. (ს. ფ.) წინადადება შემომაცხვს, რომ ამ მუხლში შევიტანეთ შემდეგი შესწორებას (კითხულობს).

ამ კანონის განხორციელება დაეკისროს სახალხო განათლების სამინისტროს შინაგან საქმეთა სამინისტროსთან შეთანხმებით.

ლეო ნათაძე. რაკი შეექცევ მუხლი მივიღეთ, ამ ნაირი შესწორებაც უარყოფილი უნდა იქმნეს ამ ნაირად თანხა უნდა იყოს ერთ სამინისტროს ხელში. წინააღმდეგ შემთხვევაში ეს არფე-დარვევას შეიტანდა და ქალაქის წარმოებასაც ვაზრდის. ამიტომ, მე მგონია, რომ თანხა უნდა დარჩეს შინაგან საქმეთა სამინისტროს ხელში, როგორც აქ არის ნათქვამი.

თავმჯდომარე. მე კენჭს უყრი შესწორებას. ვინ არის მომხრე შესწორებისა? შესწორება უარყოფილია. ვინ არის მომხრე მეშვიდე მუხლისა იმ სახით, როგორც წარმოდგენილია კომისიის მიერ. მე-7 მუხლი მიღებულია. შემდეგი მუხლი.

მომხსენებელი. კითხულობს მე 8, მუხლს ეს კანონი ძალაში შედის დღიდან მიღებისა საქართველოს პარლამენტის მიერ.

თავმჯდომარე. ვინ არის წინააღმდეგი ამ მუხლისა? არაყინ. მე 8, მუხლი მიღებულია. ახლა მთლად კანონ-პროექტს უყრის კენჭს. ვინ არის წინააღმდეგი? კანონ-პროექტი მიღებული ვახლავთ და გადაეცემა სარედაქციო კომისიას.

უკვე სამი საათი ვახლავთ. ინებებთ თუ არა, რომ დანარჩენი საკითხებიც განიხილოთ? რეგლამენტის ძალით, ეს შეიძლება შემდეგ კრებისთვის გადავდოთ. ვინ არის მომხრე, რომ გადავდოთ კრება მარტო ორ კანონ-პროექტისთვის, რომელზედაც მოგახსენებთ ბ. ლორთქიფანიძე. კრება გრძელდება. სიტყვა ეკუთნის ბ. ლორთქიფანიძეს.

იასონ ლორთქიფანიძე, ბატონებო დღიურ წესრიგში არის ორი საკითხი, რომელსაც აქვს დადი საფინანსო მნიშვნელობა. ყოველ დღე, რომლითაც ჩვენ ვავაჩივრებთ ამ საკითხს, მოგვცემს ჩვენ ზარალს და უხერხულობას, ამიტომ გთხოვთ ეს ორი საკითხი, ერთი რკინის გზის მარგანეცის გადაზიდვის შესახებ და მეორე ახალი სახაზინო ბილეთების გამოცემის შესახებ. გთხოვთ ეს ორი საკითხი განიხილოთ დღესვე.

კანონ-პროექტი შავი ქვის გადასახად ტარიფის გადიდებისა.

იასონ ლორთქიფანიძე. პირველი კანონ-პროექტი, ბატონებო, შავი ქვის გადასახადის გადიდების შესახებ, ძალიან მოკლე ვახლავთ და ყველასათვის გასაგები. აქამდის ფოთში შიათურიდან გადაზიდვაში მარგანეცის მრეწველები იხდიდენ 19—26 კაპ. ფუთში, ეხლა სიჭვირის გამო, გზათა მინისტრმა წარმოადგინა კანონ-პროექტი, რომლითაც ეს

გადასახადი მშობანგარიშებული და გადიდებული 38, 34 კაპ. ფუთში. მე მგონია ეს კანონ-პროექტი იმდენად გასასებია, რომ ამაზე ლაპარაკი არ ღირს.

თავმჯდომარე. ვის სურს სიტყვა ამ კანონპროექტის შესახებ. ბატონი ნიკო ნიკოლაძე.

ნიკო ნიკოლაძე. (ერ. დემ.) ბატონებო, გუშინ თქვენ გადაეცით საფინანსო კომისიას მოსახსენებლად ოთხი საკითხი.

შესახებ იმ ხელშეკრულებებისა, რომელიც მთავრობის წარმოუდგინეთ: ხელშეკრულებები შეეხება მარგანეცისა, რკინის გზას, ფოთის ნავთ-სადგურს და სესხს, ამ ორ საკითხს, რომელიც დღეს არის დანიშნული განსახილველად, ძალიან დიდი კავშირი აქვს იმ ოთხ ხელშეკრულებასთან. ყოველად შეუძლებელია ეს ორი საკითხი განიხილოთ და გადასწყვიტოთ ამ საქმის გარეშე. თქვენ ამის საბუთად მოგართმევთ იმას რომ ფასი, რომელსაც დაადებთ თქვენ მარგანეცის გადაზიდვის გადასახდელათ, ეს ფასი იქნება რამდენიმე დღის განმავლობაში, სანამ დაიწყებს მოქმედებას ხელშეკრულება მარგანეცის, და რკინის-გზის დაქირავების შესახებ. როცა დაიწყებს მოქმედებას ის ხელშეკრულება, რომელიც ჩვენ ბერლინში მოვახდინეთ, მაშინ ფასს ისინი დასდებენ ვისაც ეკუთვნის ეს მარგანეცი, ფასს გაადიდებს ის საზოგადოება ამ ფასს გაადიდებს იმდენად, რამდენადც მოინდომებს მაშასადამე, თქვენგან დაწესებული ტარიფი იქნება სისრულეში მოყვანილი, მხოლოდ, რამდენიმე დღის განმავლობაში.

შინაური ვალის აღება, რომელიც უნდა გადაწყდეს დღეს თქვენ მიერ, დამოკიდებული არის სესხის შესახებ დადებულ ხელშეკრულებაზე. შესაძლებელი არის, რომ საფინანსო კომისია, როცა განიხილავს გუშინ გადაცემულ საკითხებს, სულ სხვა აზრს დაადგეს. ეს საკითხები რომელიც დღეს წარმოდგინილია თქვენს წინაშე საფინანსო კომისიის მიერ დადგინილი იყვნენ მაშინ, როცა არ ჰქონდა მხედველობაში მიღებული ის მოხსენებანი, რომელიც უნდა წარმოგიდგინოთ ჩვენ მიერ ბერლინში დადებულ ხელშეკრულებებზე. ამის გამოისობით, მე მგონია, რომ ეს საკითხი, ეს ორი საკითხი დღეს დანიშნული განსახილვად, უნდა გადადებულ იქნეს სანამ წარმოადგენს საკის მოხსენებას იგივე საბიუჯეტო და საფინანსო კომისია. ეს იქნება პევრად ზუჯობესი და სამართლიანი. მე ვთხოვთ, რომ ეს ორი საქმე ერთად განიხილოს ხელახლა საფინანსო კომისიამ და შემდეგ წარმოგიდგინოს ეს კანონპროექტი.

თავმჯდომარე. ვის სურს სიტყვა ამის შესახებ? ბატონ ლორქიფანიძე.

გზათა მინისტრი ივანე ლორთქიფანიძე. ბატონებო, ამ საკითხის მოკლე ისტორია შემდეგია. ეს საკითხი მომოტანილი იყო აქ სამინისტროს მიერ მაშინ, როცა ჩვენ არაფერი არ ვიცოდით ამ ხელ შეკრულების შესახებ, რომელიც ჩვენმა წარმომადგენლებმა დასდეს ბერლინში. მაგრამ ეს საერთო სენია ჩვენი კომისიებისა. ზოგიერთი საკითხი აქ რამდენიმე თვე სდევს და მხოლოდ ეხლა შემოდის პარლამენტში განსახილველად. ეხლა მართალია ამ მხრივ სიტუაცია გამოცვლილია მაგ-

რამ მთავრობა და კერძოდ მეც ვფიქრობ, რომ შეუძლებელია ეს კანონ-პროექტი დღეს არ იყოს მიღებული პარლამენტის მიერ.

ჯერჯერობით გამოიურკვეული არის საბოლოოდ თუ რა ტარიფები იქნება მარგანეცზე იმის შემდეგ, რაც დაწესდება ეს ორი სამი საზოგადოება. რადგანაც ტარიფი, რომელიც ეხლა არსებობს, სრულიად არ შეეფერება იმ ხარჯებს, რომელსაც სწევს რკინის გზა, როგორც ქიათურიდან ისე თვით ზესტაფონიდან ფოთამდის, — ჩვენ ვფიქრობთ ეს ტარიფი დღეს უნდა გადიდდეს და თუ შესაძლებელია, და მერე მოხდა შეთანხმება იმ საზოგადოებებთან, — ჩვენ სხვა ტარიფს დავაწესებთ. ეს სხვა საკითხია. ეხლა ხანში კი უსათუოდ ეს ტარიფი უნდა გავადიჯოთ. ამის გარდა ფინანსთა მინისტრი ფიქრობს, რომ არამც თუ იმ მარგანეცზე, რომელიც ეხლა გააქვს გერმანიას ქიათურიდან და მის მიდამოებიდან, არამედ იმ მარგანეცზედაც, რომელიც ამ ორი თვის განმავლობაში გატანილია ფოთამდის, რაც გამოცხადდა საქართველოს დამოუკიდებლობა, იმასაც შეიძლება დაედვას განსაკუთრებული გადასახადი. ამაზე მოგახსენებთ დევრილებით თვით ბ. მინისტრი.

ეს ტარიფები, რომელიც წარმოადგინა ჩვენმა სამინისტრომ და დამტკიცებულია საფინანსო-საბიუჯეტო კომისიის მიერ, პარლამენტის მიერ უთუოდ უნდა მიღებულ იქნეს.

თავმჯდომარე. სიტყვა ეკუთვნის ფინანსთა მინისტრს.

ფინანსთა მინისტრი გიორგი ჟურული. ბატონებო, მე უნდა მომეხსენებინა იმ წინადადების შესახებ, რომელიც შემოიტანა ბატ. ნიკო ნიკოლაძემ. თუმცა მეორე კითხვა, სახელმწიფო ხაზინის მოკლე ვადიან ქალაქების გამოცემა, დაკავშირებულია აქ საემისიო ბანკის განყოფილებებზე, რომელსაც ვაპირებთ გავხსნათ, მაგრამ მოვითხოვდი, რომ ეს კითხვა არ ყოფილიყოს გადადებული დღეს, რადგან, რა ბედიც უნდა მოელოდეს ამ ბანკს, რომელსაც ვაარსებთ, — რასაკვირველია ჩვენ ამ მოკლე ხანში, იგი უნდა დავარსოთ, ის ხელშეკრულება სესხის, გამო რომელიც ბერლინში უკვე მოხდა ამის ღონისძიებას უკვე გვაძლევს. მე ყოველ შემთხვევაში ვითხოვდი ეს საკითხი, რომელიც არის დაყენებული, რომ ეს დღე არ იყოს გადადებული ვინაიდან შეიძლება ჩვენ გვქონდეს ეს ბანკი შეიძლება არ გვქონდეს, მაგრამ ჩვენთვის მოკლე ვადიან ქალაქების გამოცემა საქიროა სულ სხვა ფინანსურ კომბინაციებისთვის ვიდრე არის ბანკის დაფუძნება. როგორც გუშინ ნიკო ნიკოლაძემ გაგვიზიარა. ჩვენ გვინდა ამ მოკლე ვადიან ქალაქის გამოცემით ერთგვარი წყარო ავიმოუჩინეთ ჩვენს სახელმწიფო ხაზინას. რომ გავისტუმროთ ის ზედ მეტი ხარჯები, უფრო სათანადოდ აუფრო სწორის გზის, ვიდრე აქამდის ეს ხდება, ვიდრე იყო ის გზა რომ საემისიო ფაბრიკაში იბეჭდებოდა ჩვენი ფული. ესე იგი ან ბოლო უნდა მოელოს ან უნდა გაუმჯობესდეს ეს მდგომარეობა რადგანაც ეს კითხვა დაკავშირებული არ არის ბანკთან, ამიტომ მე მოვითხოვ დღეს იგი არ ყოფილიყვეს მოხსნილი.

თავმჯდომარე. სიტყვა ეკუთვნის პარლამენტის წევრს კირილე ნინიძეს.

კირილე ნინიძე. (ს. დ.) ჩვენი ფრაქცია ფიქრობს, რომ ამ კანონ-პროექტის განხილვა შესაძლებელია დღეს, რადგანაც არცერთი კანონი

არ არის მუდმივი. დღეს დღეობით ამ კანონს არ ელოდება არავითარი დაბრკოლება.

როცა ძალაში შევა ის ხელშეკრულება, რომელიც დადებულია ჩვენ წარმომადგენლების მიერ ბერლინში მაშინ შესაძლებელია დაისვას საკითხი ამ კანონთან შეთანხმების შესახებ. მაგრამ დღეს-დღეობით ეს მიზეზი არ არის.

ამიტომ ჩვენ მხარს უჭერთ, რომ ეს საკითხი განხილული იყოს დღესვე.

თავმჯდომარე. სიტყვა ეკუთვნის ბ. ნიკოლაძეს.

ნიკო ნიკოლაძეს. (ერ. დემ.) ბატონებო, ჩვენი თხოვნა მარტო ის გახლავთ, რომ საფინანსო კომისიამ ეს თავისი ორი მოხსენება, რომელიც დღეს თქვენ წარმოგიდგინათ, ერთხელ კიდევ გადითვალიეროს და სამშაბათს შემდეგ სხდომისათვის თქვენ მოგართვათ ახალი მოხსენება. მე დარწმუნებული ვარ, რომ ჩვენი ფინანსიური მდგომარეობა და ჩვენი გზის საქმე ისეთ გასაჭირში არ არის, რომ სამი თბილისით ერთი საკითხის გადაწყვეტის გადადება არ შეიძლებოდეს. ძალიან საჭიროა საქმეთა არის იმიტომ კი არა რომ ეწინააღმდეგება ამ დებულებას სწორედ იმისთვის რომ შეიძლება, როცა საფინანსო კომისია განიხილავს ამ საკითხს, ერთად წარმოგიდგინათ თქვენ, ეს უკეთესია და ადვილიც არის კომისიისთვის. თუ შესაძლებელი არის, მე ვითხოვ ეს საკითხი საფინანსო კომისიამ ერთხელ კიდევ განიხილოს, ხვალ იქნება მისი სხდომა, ორშაბათს თუ სამშაბათს საფინანსო კომისიას დაეკისროს ახალი მოხსენება ამ ორ საკითხის აგომა, რომელიც თქვენ უნდა გასინჯოთ დღეს. ბერლინში დადებულ ხელშეკრულებებზე მოხსენება გაცემა საფინანსო კომისიას და მე ვითხოვ, რომ ეს საკითხი, რომელიც დღეს თქვენ წინაშე სდგას, ერთხელ კიდევ გადადებულ იქნეს ამ საქმესთან ერთად.

თავმჯდომარე. კამათი შეწყვეტილი გახლავთ. სიტყვა ეკუთვნის მომხსენებელს.

იას. ლორთქიფანიძე. ბატონებო, არავითარი დიდი საფუძველი არ არის იმისთვის, რომ გადავლოთ ეს კითხვა. თუ კი ხელშეკრულება არ შეეთანხმება ჩვენს კანონებს, რასაკვირველია ეს კანონები გაუქმებულნი იქნებიან და ამით ხელშეკრულების განხორციელებას არავითარი წინააღმდეგობა არ ექნება არსებითად.

როგორც მოგეხსენებათ ესლა გვაქვს მარგანეცი ძალიან ბევრი ჭიათურაში და თვით ფოთშიც ძალიან ბევრია დაგროვილი.

ფინანსთა მინისტრი და გზათა მინისტრი ფიქრობენ რომ ყველა ამ მარგანეცს დააღონ ის გადასახადი, რომელიც განზრახულია ამ კანონ-პროექტით. და რომელთაგანაც აქამდისინ არავითარი გადასახადი არ არის აღებული.

ამიტომ მე ვფიქრობ ამ კანონ-პროექტის გადადება მარტო იმიტომ, რომ იმას აქვს რაღაც კავშირი უცხო ქვეყნების ხელშეკრულებებთან, არ იქნება მიზან შეწონილი. მე მგონია ეს საფუძველი არ არის იმოდენად დიდი, რომ საქმე გადიდოს.

თავმჯდომარე. შემოტანილი წინადადება, რომ ეს საკითხი გადიდოს. დაუბრუნდეს საფინანსო კომისიას. მან ერთხელ კიდევ განიხილოს და შემდეგ კრებაზე წარმოადგინოს.

ბ. ვეშაპელი (ადგილ.) ჯერ არსებითად კამათი არ დამთავრებულია.

თავმჯდომარე. არსებითი კამათი იყო.

გ. ვეშაპელი. ეს იყო კამათი საკითხის მიმართულების შესახებ.

თავმჯდომარე. ვინ არის წინააღმდეგ მუხლობრივ განხილვისა? არცინ, გთხოვთ წაიკითხოთ პირველი მუხლი.

მომხსენებელი (კითხულობს 1 მუხლს) შავი ქვის ქიათურიდან ფოთამდე არსებული გადასაზიდი ფუთზე, დადებულ იქნას 38.34 კაპე-იკით და დაწესებულ იქნას 19.26 მაგიერ 57,6 კაპეიკი.

თავმჯდომარე. ვის ჰსურს სიტყვა ამ მუხლის შესახებ? ბ. ასათიანი

ალ ასათიანი (ერ. დ.) მე ვფიქრობ რომ ის ცოტაოდენი უხერხულობა, თუ შეიძლება ასე ითქვას, რომელიც არსებობს ამ საკითხში შეიძლება ამ უხერხულობას ავცდეთ, თუ კი ცოტაოდენ შესწორებას შევიტანთ ამ პირველ მუხლში. აქ არის ნათქვამი, რომ (კითხულობს) ქიათურიდან ფოთამდე შავი ქვის არსებული გადასაზიდი ტარიფი ფუთზე გადიდებული იქნას 38.34 კაპ. და დაწესებულ იქნას 19.26 მაგიერ 57.6 კაპ. მე წინადადებას ვიძლევი, რომ აქ იყოს შეტანილი შემდეგი შესწორება პირველ მუხლში (კითხულობს) სანამ საერთოდ საქართველოს რკინის გზებზე საქონელის გადასაზიდი ტარიფი გადაიდგმოდეს, შავი ქვის ქიათურიდან ფოთამდე არსებული გადასაზიდი ტარიფი გადიდებულ იქნას 38.34 კაპ. და სხვა...

ეს საჭირო იქნება ჩემის აზრით, იმიტომ რომ მთელი უხერხულობა მდგომარეობისა იმ გარემოებაში, რომ ჩვენ მარტო ქიათურის შავი ქვის ტარიფს ვადიდებთ. მე ვიცი, რომ გზათა უწყებაში განზრახულია გადიდება ტარიფისა საერთოდ ნელდ მასალაზე და არა მარტო შავ ქვასზე. თუ ეს განზრახვა გზათა უწყებაში არსებობს უხერხულობა მაშინ მოისპობა, როცა შემოღებული იქნება, არა მარტო შავი ქვის გადიდებად არამედ საერთოდ ტარიფის გადიდება ნელდ მასალაზე. და არავითარი წინააღმდეგობა არ იქნება იმ ხელშეკრულობასთან, ჩვენ გვინდა შეტანილი იქნეს შემდეგი სტრიქონები, სანამ საერთოდ საქონელის გადასაზიდავი ტარიფი შემუშავდებოდეს ეს ქიათურის შავი ქვის ტარიფი გადიდდეს (მერე ისე როგორც კანონ-პროექტშია).

თავმჯდომარე. გზათა მინისტრი.

გზათა მინისტრი ივ. ლორთქიფანიძე. მე შესწორება ბ. ასათიანისა ვერ ვაფიქვ. საქმე იმაშია, რომ ჩვენზე უფრო ადრე, ჯერ ისევ ამიერ-კავკასიის დროს, როდესაც ამ უწყებაში მელიქ ასლანოვი იყო, ჩვენს რკინის გზაზე ტარიფის გადიდება უკვე მოხდა, როგორც სამოგზავრო ისე საბარგო მატარებელზე.

აი სწორედ, რადგან ქიათურის შავი ქვის ტარიფი მეტად მცირე იყო, იმიტომ ჩვენმა საშინისტრომ შემოიტანა დამატებითი კანონ-პროექტი ამ ტარიფის გადიდების შესახებ. ეს გადიდება მოხდა. კომისიის განსაკუთრებულ საგანგებო სხდომაზე ერთხმად მიღებულ იქმნა ეს კანონ-პროექტი ტარიფის დამატების შესახებ.

ჩვენ საერთოდ ვფიქრობთ, რომ როცა ტარიფზე ვფიქნება ლაპარაკი ტარიფი მიემატება. ეს მოგვიხდება. შეიძლება ზოგიერთ საგანზე ავსწიოთ ეს ტარიფი, ხოლო ზოგიერთ საგანზე შესაძლებელია ნაწილობრივ დაწვიოთ.

თავმჯდომარე. სიტყვა ეკუთვნის ნიკო ნიკოლაძეს.

ნიკო ნიკოლაძე. (ერ. დემ.) ბატონებო, ეს მუხლი უნდა შეიცვალოს ბერლინში მიღებულ ხელშეკრულობის გამოისობით. იმიტომ, რომ

თვით რკინის გზა გაყოფილია ორ ნაწილად* ამ ხელოვნებულების მა-
 ლით რკინის გზის ერთი უმთავრესი ნაწილი შორაპნიდან ფოთამდის
 რჩება ჩვენს ექსპლოატაციაში. ხოლო ვიწრო ლიანდაგიანი რკინის გზა
 შორაპნიდან ქიათურაშდის და საჩხერემდის გადადის კერძო საზოგადოე-
 ბის ხელში, ვაჭირავთ კერძო საზოგადოებას. მაშასადამე ორად
 უნდა განაწილდეს ტარიფი, — დარკვეთიდან შორაპნამდის, შო-
 რაპნიდან ფოთამდე. ჩვენ შეგვიძლიან, სურვილიც გვაქვს, ისეთი
 ტარიფი დავაწესოთ იმ რკინის გზაზე, რომელიც რჩება ჩვენს
 ექსპლოატაციაში. რაც შეეხება იმ გზას, რომელსაც ვაჭი-
 რავებთ სხვას, ამაზე ტარიფის დადების უფლება არ გვექნება. ეს ტარი-
 ფი იმ საზოგადოების ხელში იქნება. შეიძლება თვითონ იაფად გაზი-
 ლოს საქონელი, შეიძლება ძვირად. მაშასადამე ეს საქართველოს საქმე
 არ არის, თქვენ არ გაქვთ უფლება ვიწრო ლიანდაგიან რკინის გზაზე
 დადგად ტარიფი. ვიწრო ლიანდაგიანი რკინის გზა თქვენს ხელთ არ
 იქნება. თქვენ შეგვიძლიანთ დაადგათ ტარიფი მარტო თქვენს საკუთარ
 რკინის გზაზე, რომელიც თქვენს ხელში დარჩება და არა იმაზე რომ-
 ელიც თქვენ გადაეცით სხვას.

თავმჯდომარე. სიტყვა ეკუთნის მომხსენებელს.

იას. ლორთქიბანიძე, (მომხსენებელი) ბატონებო, ამ მუხლის შე-
 სახებ ორი წინადადება იყო შემოტანილი. ერთი ბ. ასათიანისა, მეორე
 ბ. ნიკოლოძისა.

ბ. ასათიანის ცვლილება, ან შესწორება ეხება იმას, რომ იყოს და-
 წერილი ამ მუხლის თავში: სანამ საერთოდ საქართველოს რკინის
 გზებზე საქონელის გადასახიდი ტარიფი ვადიდებოდეს, შავი ქვის ქია-
 თურიდან ფოთამდე გადასახიდი ტარიფი ვადიდებულ იქნეს 33,34 კაპ.

როგორც გამოაცხადა ეხლა გზათა მინისტრმა, შესაძლებელია რომ
 არ ვადიდონ გადასახიდი, არამედ დააკლონ.

ასე რომ, შეუძლებელია შევიტანოთ ამ გვარი სათუბა კანონ-
 პროექტში, მით უმეტეს, რომ როდესაც საერთო ტარიფი გარჩევა
 შესაძლებელი არის ქიათურის ვიწრო ლიანდაგის ტარიფი ან ვადიდდეს
 ან დაკლებულ იქნეს. მაგრამ მე ვფიქრობ, რომ ეს შესწორება არ არის
 ისეთი არსებითი, რომ საქირა იყოს იმის შეტანა კანონ-პროექტში.

რაც შეეხება ბ. ნიკოლოძის შესწორებას, ჩვენ სულ იმას ვაზბობთ,
 რომ ჯერ ეს რკინის გზა არარის გადაცემული და ჩვენ უფლება გვაქვს,
 როგორც ვიწრო ლიანდაგზე, ისე დიდ რკინის გზაზე ტარიფების შეც-
 ვლისა. როდესაც ეს საზოგადოება მიიღებს რასაკვირველია ამ ვიწრო
 ლიანდაგზე, ტარიფი უნდა შეიცვალოს, ეხლა კი, დღეს-დღეობით,
 ეს რედაქცია მიუღებელია.

თავმჯდომარე. როგორც მე ვაფიქვ, თქვენი შესწორება ვახლავს
 ასეთი: (კითხულობს) სანამ საერთოდ საქართველოს რკინის გზებზე
 საქონელის გადასახიდი ტარიფი ვადიდებოდეს შავი ქვის ქიათურიდან
 ფოთამდე გადასახიდი ტარიფი ვადიდებულ იქნეს და სხვა.

ვინ არის მომხრე, რომ ეს შესწორება ბ. ასათიანისა მიღებული
 იყოს? ვინ არის წინააღმდეგ? შესწორება უარ ყოფილია. მეორე შესწო-
 რება ვახლავთ, შესწორება ბ. ნიკო ნიკოლოძისა. როგორც მე ვაფიქვ
 მოითხოვს, რომ ეს კანონი შეეხებოდეს შორაპნის და ფოთის გზას და
 არა იმ ვიწრო ლიანდაგის გზას, რომელიც არის ქიათურაში. ვინ არის
 მომხრე, რომ ეს შესწორება მიღებული იყოს? ვთხოვთ ასწიოთ ხელი.

ვინ არის წინააღმდეგი? მაშასადამე, ეს ორივე წინადადება უარყოფითია არის. ვთხოვ წიკითხვით მეორე მუხლი.

ლორქიფანიძე, მომხსენებელი: მეორე მუხლი (კითხულობს) 2. ეს ტარიფი დაწესებული იქნეს შავ ქვაზე განურჩევლად იმისა, რომელ სადგურიდანაც უნდა იქნეს გავზავნილი ფოთში ქიათურა-ფოთის რკინის გზაზე.

თავჯდომარე. ფინანსთა მინისტრი.

ფინანსთა მინისტრი **გ. ჟურული.** ბატონებო, მე აქ მინდოდა სწორედ ერთი დამატება მომეხსენებინა, რომელიც ჩემმა ამხანაგმა, გზათა მინისტრმა სთქვა.

მთავრობამ დაადგინა, რომ ვინაიდან დიდძალი მარგანეცი უკვე არის გაზიდული ფოთში, ეხლა გადიდებული ტარიფი უნდა შეეხებოდეს, როგორც ქიათურიდან გასაზიდ მარგანეცი, ისე იმ მარგანეცს რომელიც უკვე ჩატანილია ფოთში.

ეს მით უმეტეს არის საჭირო, რომ დაედება, თუ არა დიდი ფასი ქიათურიდან გასაზიდ მარგანეცს, ალბად ყველა ეცდება რომ ფოთში დაგროვილი მარგანეცი გაზიდოს, და ამ გვარად ჩვენ გზას შემოსავალი მოაკლდება და მერე დაზიანდებიან მარგანეცის პატრონები, რომელნიც ეხლა მუშაობენ, და აქვთ დამზადებული მარგანეცი ქიათურაში. რადგანაც ეს უცბად შეჰქმნის პრივილეგიას, ამისთვის, ვისაც უკვე ფოთში დამზადებული აქვს მარგანეცი. ეს სრულიად უსაფუძვლო პრივილეგია, რომელიც არ არის გამოწვეული რაიმე ვაჭრობის, ან მრეწველობის კომბინაციით მათ ვისაც ფოთში აქვთ მარგანეცი დაგროვილსულ უბრალოდ ჩაუფარდებათ ხელში მოგება ამიტომ მთავრობამ იმსჯელა და გადასწყვიტა, რომ გადასახადი უნდა იყოს მიღებული, როგორც იმ მარგანეცზე, რომელიც ამიერიდან წავა ქიათურიდან, ან სხვა სადგურიდან ფოთში, აგრეთვე იმ მარგანეცზე, რომელიც უკვე არის დამზადებული ფოთში.

თავმჯდომარე. ვთხოვთ წერილობით შემოიტანოთ, რანაირად გნებავთ.

იას. ლორთქიფანიძე. ეს შესწორება, ბატონებო, რომელიც შემოიტანა ბ. მინისტრმა, შესწორება კი არ არის, ეს სულ ცალკე მუხლი არის. ეს სრულიად არ შეეხება იმ მეორე მუხლს, რომელზედაც ჩვენ ეხლა გვაქვს ლაპარაკი.

ამიტომ, მე მგონია, რომ პარლამენტი თანახმა არის, რომ მივიღოთ ეს მუხლი, როგორც არის.

თავმჯდომარე მაშ მე ეხლა მეორე მუხლს უყრი კენქს ეს საკითხი დაისმის თუ ინებებთ, მაშინ, როდესაც გადივალთ მე სამე მუხლზე.

ალ. ასათიანი: შეიძლება მესამე მუხლის შესახებ?

თავმჯდომარე. ამ შესწორების შესახებ?— გადადებულ ტარიფი გავრცელდეს უკვე ფოთში ჩატანილ მარგანეცზე, ეს იქნება ცალკე მესამე მუხლი. მაშასადამე, უყრი კენქს მეორე მუხლს. ეს მიღებული არის. ეხლა მესამე მუხლს; ჯერ დამატების მსგავსად არის შემოტანილი ფინანსთა მინისტრის მიერ. შესწორება გახლავთ: „გადიდებული ტარიფი გავრცელდება უკვე ფოთში ჩამოტანის მარგანეცზე. აქვენი გნებას, სიტყვა? ბ. ასათიანო?

ალ. ასათიანი. (ერ. დემ.) ფინანსთა უწყების სურვილი, რომ ყოველივე საშუალება გამოყენებული იქნას.— ფრიათ საპატიო არის.

მაგრამ, მიუხედავად ამისა, ეს ახალი მუხლი მე სრულიად მიუღებ-
 ლდა მიმაჩნია. შეუძლებელია, რომ ჩვენ კიდევ დავადოთ ტარი-
 ფი იმ საქონელს, რომელიც უკვე გაზიდული არის ფოთში. (ხსა: გა-
 დატანილი) ვადატანილი არის, იქ არის მიზიდული. ამასთან რკინის
 გზას არავითარი დამოკიდებულობა და კავშირი არ აქვს. როცა ის
 მარგანეცი მოტანილი იყო ფოთში, ეს იყო იმ კანონის ძალით, რო-
 მელიც მაშინ მოქმედებდა. მე სრულიად მიუღებლად მიმაჩნია, რომ ეს
 კანონი, რომელიც ეხლა უნდა მივიღოთ, და რომელიც შეეხება რკინის
 გზით გადასაზიდ საქონელს, რომ ეს კანონი გავავრცელოთ იმ საქო-
 ნელზე, რომელიც გადაზიდული არის, და მიტანილია უკვე ფოთში.
 ამის გამო, მე წინადადებას ვიძლევი, რომ ეს მუხლი, ახალი მუხ-
 ლი, რომელიც ფინანსთა მინისტრს შემოაქვს, სრულიად იყოს
 ამოშლილი ამ კანონ-პროექტიდან.

თავმჯდომარე. ვის ჰსურს სიტყვა ამის შესახებ? არავის. მომხსენ-
 ნებელი.

იას. ლორთქიფანიძე, მომხსენებელი: ბატონებო ეს წინადადება,
 რომელიც აქ შემოიტანა ბ. მინისტრმა, რასაკვირველია რაიმე ფინან-
 სიურ მოსაზრებას არ თხოულობს. ეს გახლავთ იურიდიული კითხვა,
 და თუ ეროვნული საბჭო მიიღებს ამას, საფინანსო კომისია, რასა-
 კვირველია, დიდის კმაყოფილებით დასთანხმდება, რომ მეტი თანხა
 შემოვიდეს. მაგრამ, თუ რამდენად კანონიერი იქნება ეს იურიდიულად
 რასაკვირველია, ამის გადაწყვეტას საფინანსო კომისია არ კისრულობს.

თავმჯდომარე: მაშასადამე, ამ კანონ-პროექტს ემატება მესამე
 მუხლი „გადიდებული ტარიფი გავრცელებული იყოს ფოთში უკვე
 ჩატანილ შავ ქვანახე ანუ მარგანეცზე“, სიტყვა ეკუთნის ბ. ნინიძეს.

კრების შეწყვეტა.

კირილე ნინიძე. (ს. დ.) რადგანაც ეს შესწორება გაუგებრობას
 იწვევს, მე მგონია, რომ შეიძლება ნ წუთით შევწყვიტოთ კრება.

თავმჯდომარე. ვინაიდან ეს იურიდიული საკითხია, და გამორ-
 კვევას თხოულობს, ისურვებთ თუ არა, რომ ნ წუთით შესწყდეს კრე-
 ბა? ვინ არის მომხრე, რომ კრება შევწყვიტოთ, ვინ არის წინააღმდეგ?
 მიღებულია შეწყვეტა ნ წუთით. (კრება სწყდება ნაშვადღევის 3 სა-
 ათსა და 35 წუთზე).

კრების განახლება.

(კრება ხელახლა იხსნება 4 საათ. და 5 წუთზე).

თავმჯდომარე. კრება გრძელდება, სიტყვა ეკუთნის ფინანსთა
 მინისტრს.

ფინანსთა მინისტრი გ. ჟურული. რადგანაც ფრაქციების მოლაპა-
 რაკების შემდეგ გამოირკვა, რომ შესაძლებელია ეს კითხვა სხვა ფრთხ იყოს
 შემდეგში დაყენებული, ამიტომ, მთავრობა წინააღმდეგი არ არის, იმისა
 რომ ეს მესამე მუხლი დღეს მოახსნილი იყოს, და შემდეგ მთავრობა
 შემოგასათანადოს წინადადებით.

თავმჯდომარე ამ განცხადების შემდეგ, მე საჭიროდ ვსთვლი
 მოვხსნა მესამე მუხლი, იმიტომ რომ ეს თითონ ავტორის სურვილია.

არის შემოტანილი წინადადება რომ ეს მეორე კანონ-პროექტი გადადებული იქმნას მომავალ სამშაბათს სხდომისთვის. ვინ არის მომხრე ამ გადადებისა? გთხოვთ ასწიოთ ხელი. მაშ ეს კანონ პროექტი გადადებული გახლავთ. კრებას ვხურავ.

უკაცრავად, გთხოვთ დაბრძანდეთ; ზოგიერთი გაუგებრობა ჩნდება. თქვენ ინებთ მეორე კანონ-პროექტის განხილვის დროს, მეორე მუხლში შემოტანილი შესწორება, მიღებული იყოს შესაბამისად. შემდეგ მთავრობამ განაცხადა, რომ მის მიერ შემოტანილი მუხლი მოხსნილი იყოს, და ეხლა გთხოვთ, ეს მეორე მუხლი, რომელიც მიიღეთ, მიღებულად აღიაროთ. და საერთოდ, კანონ-პროექტი მიღებულია თუ არა? (ხმები: ქვორუმი არ გახლავთ). გთხოვთ დათვალოთ. ქორუმი გამოჩნდა. კენჭს უყრი მთელ კანონ-პროექტს. ვინ არის მომხრე, რომ კანონ-პროექტი მიღებული იყოს? გთხოვთ ასწიოთ ხელი. მიღებულია; და გადაეცემა სარედაქციო კომისიას. მხოლოდ მეორე კანონ-პროექტი, რომელიც დღევანდელ წეს რიგში არის, გადადება სამშაბათისთვის.

კრებას ვხურავ.

კრება იხურება ნაშუადღევს 4 საათსა და 10 წუთზე.